

СВЯТОТО ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА

В КАРТИНКИ

IGBV

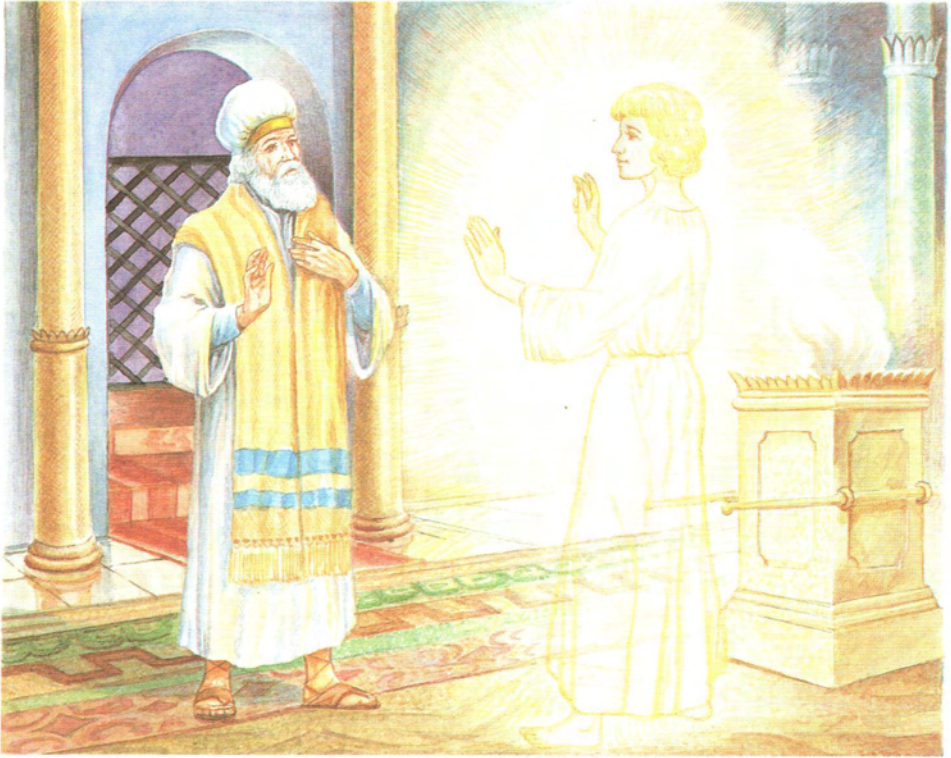
СВЯТОТО ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА

В КАРТИНКИ

ПОДАРЪК
НЕ подлежи на продажба

Мат. 18:20
© Издателство GBV

СВЯТОТО ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА

1 Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за съвършено потвърдените между нас събития,
2 както ни ги предадоха онези, които отначало са били очевидци и служители на словото,
3 видя се добре и на мене, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред, почтени Теофиле,
4 за да познаеш достоверността на това, в което си бил поучаван.
5 В дните на юдейския цар Ирод имаше един свещеник от Авиевия отряд, на име Захария. Жена му беше от дъщерите на Аарон и се наричаше Елисавета.
6 Те и двамата бяха праведни пред Бога, като ходеха непорочно във всичките Господни заповеди и наредби.

7 Но нямаха дете, понеже Елисавета беше безплодна, а и двамата бяха в напреднала възраст.
8 И когато той изпълняваше свещеническата си служба пред Бога по реда на своя отряд,
9 според свещеническия обичай на него се падна по жребий да влезе в Господния храм и да кади.
10 А в часа на каденето цялото множество от народа се молеше отвън.
11 И тогава му се яви ангел от Господа, като стоеше отлясно на кадилния олтар.
12 А Захарий, като го видя, смути се и страх го обзе.
13 Но ангелът му каза: Не бой се, Захария, защото твоята молитва е чута и жена ти Елисавета ще ти роди син, когото ще наречеш Йоан.

14 Той ще ти бъде за радост и веселие; и мнозина ще се зарадват за неговото рождение.

15 Защото ще бъде велик пред Господа; вино и спиртно питие няма да пие; и ще се изпълни със Святия Дух още от зачатие си.

16 И ще обърне мнозина от израелевите синове към Господа, техния Бог.

17 Той ще върви пред лицето Му в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чадата и непокорните - към мъдростта на праведните, да пригответи за Господа благоразположен народ.

18 А Захария каза на ангела: По какво ще разбера това? Защото аз съм стар, а и жена ми е в напреднала възраст.

19 Ангелът в отговор му каза: Аз съм Гавраил, който стои пред Бога, и съм изпратен да ти говоря и да ти благовестя това.

20 И ето, ти ще онемееш и няма да можеш да говориш до деня, когато всичко това ще се сбъдне, защото не повярва думите ми, които ще се изпълнят своевременно.

21 А народът чакаше Захария и се чудеше, защо се бави в храма.

22 А когато излезе, той не можеше да им говори; и те разбраха, че е видял видение в храма, защото той им правеше знаци и оставаше ням.

23 И когато свършиха дните на службата му, той си отиде у дома.

24 А след тези дни жена му Елисавета зачена; и се криеше пет месеца, като казваше:

25 Така ми стори Господ в дните, когато погледна милостиво, за да отнеме от хората причината да ме корят.

26 А в шестия месец ангел Гавраил беше изпратен от Бога в галилейския град, наречен Назарет,

27 при една девица, сгодена за мъж на име Йосиф от Давидовия дом; а името на девицата беше Мария.

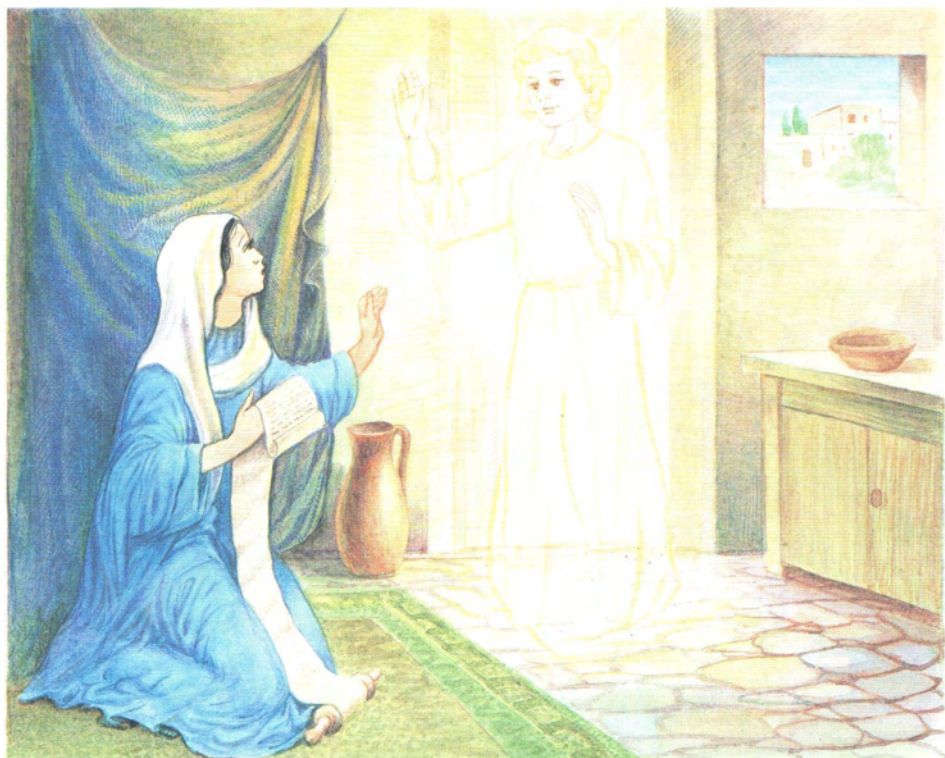
28 И като дойде ангелът при нея, каза: Здравей благодатна! Господ е с тебе, (благословена си ти между жените).

29 А тя много се смути от думите му и недоумяваше какъв ли ще е този поздрав.

30 И ангелът ѝ каза: Не бой се, Мария, защото си придобила Божието благоволение.

31 И ето, ще зачнеш в утробата си и ще родиш Син, когото ще наречеш Исус.

32 Той ще бъде велик и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давид.

33 Ще царува над Якововия дом во веки; и царството Му няма да има край.

34 А Мария каза на ангела: Как ще бъде това, тъй като не познавам мъж?

35 И ангелът в отговор ѝ каза: Святият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени; затова и Онова Свято, което ще се роди от тебе, ще се нарече Божият Син.

36 Ето, и твоята сродница Елисавета, за която се казваше, че е безплодна, и тя в старините си е заченала син; и е вече в шестия месец.

37 Защото за Бога няма нищо невъзможно.

38 А Мария рече: Ето Господната слугиня; нека ми бъде, както си казал. И ангелът си отиде от нея.

39 През тези дни Мария стана и отиде бързо към хълмистата страна в един юдейски град,

40 влезе в Захариевата къща и поздрави Елисавета.

41 А когато Елисавета чу поздрав на Мария, плодът в утробата ѝ за

игра; и Елисавета се изпълни със Святия Дух,

42 и като извика със силен глас, ка-

ЛУКА 1

- за: Благословена си ти между жените и благословен е плодът на твоята утроба!
- 43 И откъде ми е това - да дойде при мене майката на моя Господ?
- 44 Защото ето, щом стигна гласът на твоя поздрав до ушите ми, плодът заигра радостно в утробата ми.
- 45 И блажена е тази, която е повярвала, че ще се сбъдне казаното ѝ от Господа.
- 46 И Мария каза: Величае душата ми Господа
- 47 и зарадва се духът ми в Бога, Спасителя мой.
- 48 Защото погледна милостиво на ниското положение на слугинята Си; и ето, отсега нататък ще ме облажават всичките родове.
- 49 Защото Силният извърши за мене велики дела; и свято е Неговото име.
- 50 И от родове в родове Неговата милост е върху онези, които Му се боят.
- 51 Той извърши силни дела със Своята мишца; разпръсна онези, които са горделиви в мислите на сърцето си.
- 52 Свали владетели от престолите им и въздигна смирени.
- 53 Гладните напълни с блага, а бо-

гатите отпрати празни.

- 54 Помогна на слугата Си Израил, за да напомни за Своята милост,
- 55 както бе говорил на бащите ни, към Авраам и към неговото потомство во веки.
- 56 И Мария, след като стоя при нея около три месеца, се върна у дома си.
- 57 А на Елисавета се навърши времето да роди; и тя роди син.
- 58 И когато съседите и роднините ѝ чуха, че Господ показал към нея велика милост, радваха се заедно с нея.
- 59 И на осмия ден дойдоха, за да обрежат детенцето; и шяха да го нарекат Захария, по бащиното му име.
- 60 Но майка му в отговор каза: Не, той ще се нарече Йоан.
- 61 А те ѝ рекоха: Няма никой в рода ти, който да се нарича с това име.
- 62 Тогава запитаха баща му със знаци как би искал той да го нарекат.
- 63 А той поиска дъсчица и написа: Йоан е името му. И те всички се почудиха.
- 64 И веднага устата му се отвори и езикът му се развърза, и той проговори, и благославяше Бога.

- 65 И страх обзе всичките им съседи; и за всичко това се говореше по цялата хълмиста земя на Юдея.
- 66 И всички, като чуха това, го пазеха в сърцата си, казвайки: Какво ли ще бъде това дете? И ръката на Господа беше с него.
- 67 Тогава баща му Захария се изпълни със Святия Дух и пророкува, казвайки:
- 68 Благословен Господ, Израилевият Бог, защото посети Своя народ и извърши изкупление за него.
- 69 И въздигна рог на спасение за нас в дома на слугата Си Давид,
- 70 както е говорил от вековете чрез устата на Своите свети пророци.
- 71 спасение от неприятелите ни и от ръката на всички, които ни мразят,
- 72 за да покаже милост към бащите ни и да Си спомни Своя свят завет,
- 73 клетвата, с която се закле на баща ни Авраам:
- 74 да ни даде на нас, които сме освободени от ръката на неприятелите ни, да Му служим без страх,
- 75 в святост и правда пред Него, през всичките си дни.
- 76 Да! И ти, детенце, пророк на Всевишния ще се наречеш; защото ще вървиш пред лицето на Господа, за да приготиш пътищата за Него,
- 77 за да дадеш на Неговия народ да познае спасение чрез прощаване на греховете им,
- 78 поради милосърдието на нашия Бог, с което ще ни посети Зора отгоре,
- 79 за да осияе селящите в тъмнина и в сянката на смъртта; и да насочи краката ни в пътя на мира.
- 80 А детето растеше и укрепваше по дух; и беше в пустините до деня, когато се яви на Израил.

- 2** А в онези дни излезе заповед от кесаря Август да се направи преброяване на целия свят.
- 2 Това беше първото преброяване, откакто Квириний управляваше Сирия.
- 3 И всички отиваха да се записват, всеки в своя град.
- 4 И Йосиф от Галилея, от град Назарет, отиде в Юдея, в Давидовия

град, който се нарича Витлеем, защото беше от дома и рода на Давид.

5 да се запише с Мария, която беше сгодена за него и очакваше дете.

6 И когато беше там, навършиха се дните ѝ да роди.

7 И роди първородния си Син, пови Го и Го положи в ясли, защото нямаше място за тях в гостилницата.

ЛУКА 2

8 А на същото място имаше овчари, които живееха в полето и стояха на нощна стража около стадото си.

9 И ангел от Господа застана пред тях и Господната слава ги осия; и те се изплашиха много.

10 Но ангелът им каза: Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всички хора.

11 Зашто днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ.

12 И това ще ви бъде знакът - ще намерите Младенец, повит и лежаш в ясли.

13 И внезапно заедно с ангела се появи едно многобройно небесно войнство, което хвалеше Бога, както казваше:

14 Слава на Бога във висините и на земята мир, между човеците - благоволение!

15 Щом ангелите си отидоха от тях на небето, овчарите си казаха един на друг: Нека отидем сега във Витлеем, за да видим това, което е станало, което Господ ни изяви.

16 И дойдоха бързо и намериха Мария и Йосиф, и Младенеца, Който лежеше в яслите.

17 И като видяха, разказаха онова, което им беше известно за това Дете.

18 И всички които чуха, се учудиха на това, което овчарите им казаха.

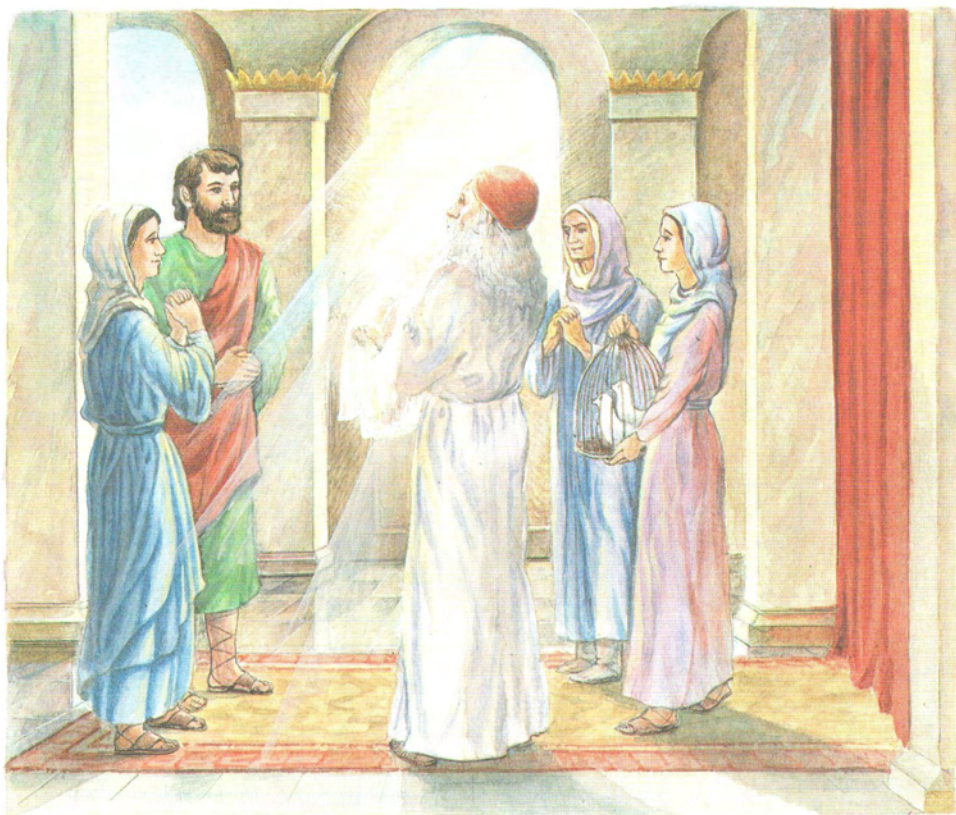
19 А Мария спазваше всички тези думи и размишляваше за тях в сърцето си.

20 И овчарите се върнаха, като славеха и хвалеха Бога за всичко, което бяха чули и видели, както им беше казано.

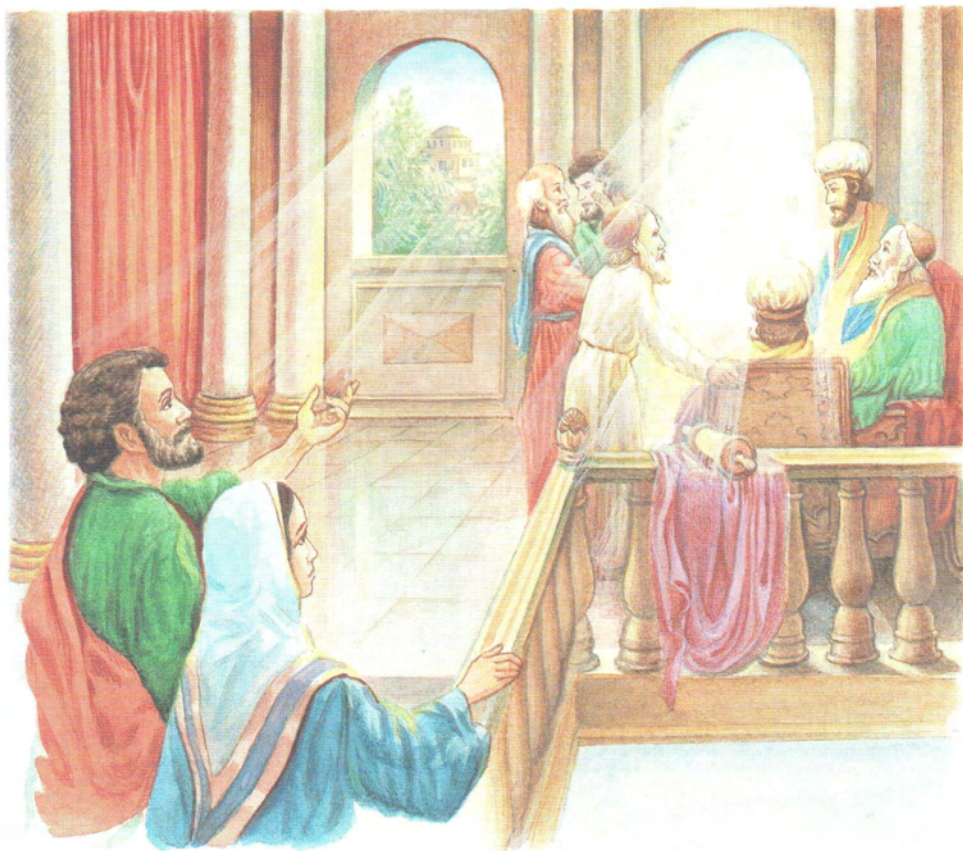
21 И като се навършиха осем дни и трябваше да обрежат Детето, дадоха Му името Исус, както беше наречено от ангела преди да бъде заченато в утробата.

22 А след като се навършиха и дните на очистването й според Мойсеевия закон, занесоха Го в Ерусалим, за да Го представят пред Господа.

23 както е писано в Господния закон, че всяко първородно дете от мъжки пол ще бъде посветено на Господа,
 24 и да принесат в жертва две гургулици или две гълъбчета, според казаното в Господния закон.
 25 А в Ерусалим имаше един човек на име Симеон. Този човек беше праведен и благочестив и чакаше Утехата на Израил; и Святият Дух беше в него.
 26 На него му беше открито от Святия Дух, че няма да види смърт, докато не види Господ Христос.
 27 И по внушение на Духа той дойде в храма. И когато родителите внесоха Детето Исус, за да сторят за Него според обичая на закона,
 28 той Го взе на ръцете си и благослови Бога, като каза:
 29 Сега, Господи, Ти отпускаш слугата Си да си отиде в мир, според думата Си.
 30 Защото видяха очите ми спасението,

31 което си приготвил пред лицето на всички народи;
 32 светлина, която да просвещава езичниците, и за слава на Твоя народ Израил.
 33 А баща Му и майка Му се чудеха на това, което говореше за Него.
 34 И Симеон ги благослови и каза на майка Му Мария: Ето, това Дете е поставено за падане и ставане на мнозина в Израил и за белег, против който ще се говори.
 35 Да! И на тебе самата меч ще пронизе душата ти, за да се открият помислите на много сърца.
 36 Имаше и една пророчица Анна, дъщеря на Фануил, от Асировото племе; тя беше в много напреднала възраст и беше живяла с мъжа си седем години след девствеността си,
 37 и беше вдовица за цели осемдесет и четири години, и не отделяше от храма, където ношеш и денем служеше на Бога в пост и молитва.
 38 И тя, като се приближи в същия час, благодареше на Бога и говореше за Него на всички, които очакваха избавлението на Ерусалим.

39 И когато извършиха всичко, което беше според Господния закон, върнаха се в Галилея, в града си Назарет.

40 А Детето растеше, крепнеше и се изпълваше с мъдрост; и Божията благодат бе на Него.

41 И родителите Му ходеха всяка година в Ерусалим за празника на Пасхата.

42 А когато Той беше на дванадесет години, те отидоха на празника според обичая.

43 Но като изкараха дните и се връщаха, Момчето Исус остана в Ерусалим, без да знаят родителите Му.

44 А те, понеже мислеха, че Той е с дружината, изминаха един ден път, като Го търсеха между роднините и познатите си.

45 И като не Го намериха, върнаха се в Ерусалим и Го търсеха.

46 И след три дни Го намериха в

храма, седнал между законоучителите, да ги слуша и да им задава въпроси.

47 И всички, които Го слушаха, се учудваха на разума Му и на отговорите Му.

48 И когато Го видяха, те се смутиха; и майка Му Му каза: Синко, защо постъпи така с нас? Ето, баща Ти и аз наскърбени Те търсиме.

49 А Той им каза: Защо да ме търсите? Не знаете ли, че трябва да се намеря около дома на Моя Отец?

50 А те не разбраха думите, които им каза.

51 И Той слезе с тях, и дойде в Назарет, и там им се покоряваше. А майка Му пазеше всички тези думи в сърцето си.

52 А Исус напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и човешите.

3 В петнадесетата година от царуването на кесаря Тиберия, когато Понтий Пилат беше управител на Юдея, а Ирод - четверовластник в Галилея, и брат му Филип - четверовластник в Итурейската и Трахонитската област, и Лисаний - четверовластник в Авилиния,

2 при първосвещенството на Анна и Каяфа, Божието слово дойде до Йоан, Захариевия син, в пустинята.

3 И той ходеше по цялата земя около Йордан и проповядваше кръщение на покаяние за прощаване на греховете,

4 както е писано в книгата с думите на пророк Исаия: Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя на Господа. Прави направите пътеките Му.

5 Всяка долина ще се напълни и всяка планина и хълм ще се сниши; кривите пътеки ще станат прави и неравните места - гладки пътища;

6 и всяко създание ще види Божието спасение.

7 И казваше на множествата, които излизаха да се кръщават от него: Рожби ехиднини! Кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?

8 Затова принасяйте плодове, достойни за покаяние, и не започвайте да си казвате: Имаме Авраам за баща. Защото ви казвам, че Бог може и от тези камъни да въздигне деца на Авраам.

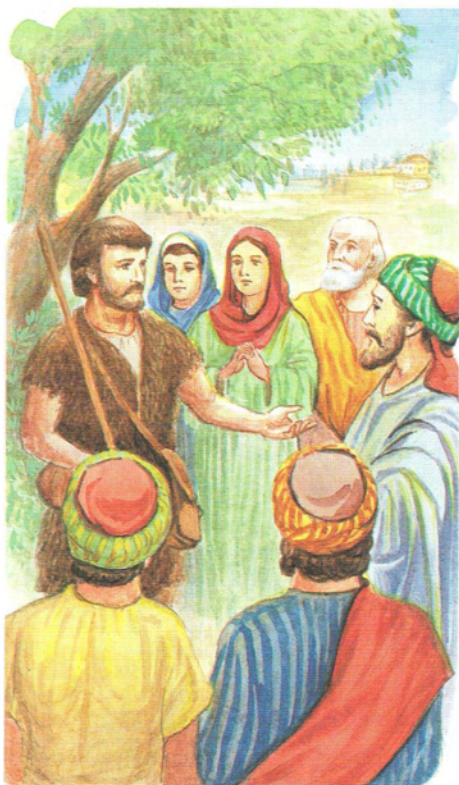
9 А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огън.

10 И множествата го питаха, като казваха: Тогава какво да правим?

11 А той в отговор им каза: Който има две ризи, нека даде на този, който няма; и който има храна, нека прави същото.

12 Дойдоха да се кръстят и бирници и му рекоха: Учителю, ние какво да правим?

13 А той им каза: Не изисквайте нищо повече от това, което ви е определено.

14 Питаха го и военнорслужещи, казвайки: А ние какво да правим? Каза им: Не насилвайте никого и не наклеветявайте; и се задоволявайте със заплатите си.

15 И понеже народът беше в очакване и всички размишляваха в сърцата си за Йоан, да не би той да е Христос,

16 Йоан отговори на всички, като каза: Аз ви кръштавам с вода, но иде Онзи, Който е по-силен от мене, на Когото не съм достоен да развържа ремъка на сандалите Му. Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън.

17 Той държи лопатата в ръката Си, за да очисти добре хармана Си и да събере житото в житницата Си; а плявата ще изгори в неугасимия огън.

18 И с много други увещания той благовестяваше на хората.

19 А четеровластникът Ирод, който беше изобличаван от него заради Иродиада, жената на брат си, и заради всичките други злини, които Ирод беше сторил,

20 прибави над всичко и това, че затвори Йоан в тъмницата.

21 И когато се кръстиха всичките хора, и когато и Исус се кръсти и се молеше, небето се отвори

22 и Святият Дух слезе върху Него в телесен образ като гълъб; и глас дойде от небето, който казваше: Ти си Моят възлюбен Син; в Тебе благоволих.

23 А самият Исус беше на около тридесет години, когато започна да поучава, и както мислеха, беше Син на Йосиф; който бе син Илиев.

24 А Илий, Мататов; Матат, Левиев; Левий, Мелхиев; Мелхий, Яанайев; Яанай, Йосифов;

25 Йосиф, Мататиев; Мататия, Амосов; Амос, Наумов; Наум, Еслиев; Еслий, Нагеев;

26 Нагей, Маатов; Маат, Мататиев; Матате-зи, Семеннов; Семенн, Йосехов; Йосех, Йодов;

27 Йода, Йоананов; Йоанан, Рисов; Риса, Зоровавелов; Зоровавел, Салатиилев; Салатиил, Нириев;

28 Нирий, Мелхиев; Мелхий, Адиев; Адий, Косамов; Косам, Елмадамов; Елмадам, Иров;

29 Ир, Исусов; Исус, Елиезеров; Елиезер, Йоримов; Йорим, Мататов; Матат, Левиев;

30 Левий, Симеонов; Симеон, Юдов; Юда, Йосифов; Йосиф, Йоанамов; Йоанам, Елиакимов;

31 Елиаким, Мелеев; Мелеа, Менов; Мена, Мататов; Матата, Натанов; Натан, Давидов;

32 Давид, Есеев; Есей, Овидов; Овид, Воозов; Вооз, Салмонов; Салмон, Наасонов;

33 Наасон, Аминадавов; Аминадав, Арниев; Арний, Есронов; Есрон, Фаресов; Фарес, Юдов;

34 Юда, Яковов; Яков, Исааков; Исаак, Авраамов; Авраам, Таров; Тара, Нахоров;

- 35 Нахор, Серухов; Серух, Рагавов; Рагав, Фалеков; Фалек, Еверов; Евер, Салов;
 36 Сала, Каианов; Каиан, Арфаксатов; Арфаксат, Симов; Сим, Ноев; Ной, Ламехов;
 37 Ламех, Матусалов; Матусал, Енохов; Енох, Яредов; Яред, Малелеилов; Малелеил, Каианов;
 38 Каиан, Еносов; Енос, Ситов; Сит, Адамов; а Адам - на Бога.

4 А Исус, пълен със Святия Дух, след като се върна от Йордан, бе воден от Духа из пустинята в продължение на четиридесет дни,

- 2 където беше изкушаван от дявола. И не яде нищо през тези дни. И когато те свършиха, Той огладня.
 3 И дяволът Му каза: Ако си Божий Син, заповядай на този камък да стане хляб.
 4 Но Исус Му отговори: Писано е: Не само с хляб ще живее човек, (а с всяко Божие слово).
 5 Тогава дяволът Го изведе (на една висока планина) и като Му показва всичките царства на света в един миг време, Му каза:
 6 На Тебе ще дам цялата власт и слава на тези царства, защото тя е предадена на мен и аз я давам, на когото искам.

7 И тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.

8 А Исус в отговор му каза: Писано е: На Господа твоя Бог да се покланяш, и само на Него да служиш.

9 Тогава Го заведе в Ерусалим, постави Го на крилото на храма и Му каза: Ако си Божият Син, хвърли се оттук долу;

- 10 защото е писано: Ще заповяда на ангелите Си за Тебе да Те пазят;
 11 и на ръце ще Те носят, да не би да удариш в камък крака Си.
 12 А Исус в отговор Му рече: Казано е: Да не изпитваш Господа, твоя Бог.
 13 И като изчерпа всяко изкушение, дяволът се оттегли от Него за известно време.
 14 А Исус се върна в Галилея със силата на Духа; и слух се разнесе за Него по цялата околност.
 15 И Той поучаваше по синагогите им; и всички Го прославяха.
 16 И дойде в Назарет, където беше израсъл, и по обичая Си влезе в синагогата в съботния ден и се изправи да чете.

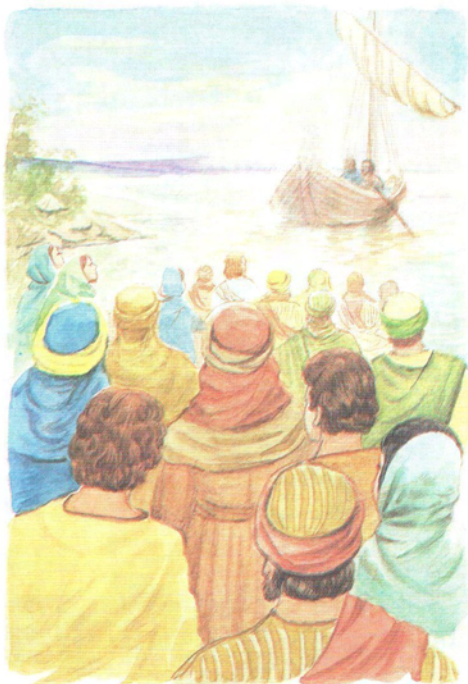
- 17 Поладоха Му книгата на пророк Исаия; и Той, като отвори книгата, намери мястото, където беше писано:
- 18 Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на бедните; изпратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и прогледване на слепите; да пусна на свобода угнетените;
- 19 да проглася благоприятната Господна година.
- 20 И като затвори книгата, върна я на служителя и седна; а очите на всички в синагогата бяха впити в Него.
- 21 И започна да им казва: Днес се изпълни това писание във вашите уши.
- 22 И всички Му засвидетелстваха, като се чудеха на богатите думи, които излизаха от устата Му. И казваха: Този не е ли Иосифовият Син?
- 23 А Той им каза: Вие сигурно ще Ми кажете тази поговорка: Лекарю, изцели Себе Си! Направи и тук, в Своего родно място, онова, което сме чули, че става в Капернаум.

- 24 Тогава Той пак рече: Истина ви казвам, че нито един пророк не е приет в своята родината.
- 25 А казвам ви наистина: много вдовици имаше в Израил в дните на Илия, когато се затвори небето за три години и шест месеца и настана голям глад по цялата земя;
- 26 но при нито една от тях не беше изпратен Илия, а само при една вдовица в Сарепта Сидонска.
- 27 Също така имаше много прокажени в Израил във времето на пророк Елисей; но нито един от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман.
- 28 Като чува това, всички тези, които бяха в синагогата се изпълниха с гняв
- 29 и като станаха, изкараха Го вън от града и Го заведоха при края на хълма, на който беше построен градът им, за да Го хвърлят долу.
- 30 Но Той мина посред тях и си отиде.
- 31 И слезе в галилейския град Ка-

- пернауим и ги поучаваше в съботен ден.
- 32 И се учудваха на учението Му, защото Неговото слово беше с власт.
- 33 А в синагогата имаше човек хванат от нечист дух, и той извика със силен глас:
- 34 Ех, какво имаш Ти с нас, Исусе Назарянин? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те кой Си Ти - Святият Божий.
- 35 Но Исус го смъмра, като каза: Млъкни и излез от него. И нечистият дух, след като го повали наред тях, излезе от него, без никак го повреди.
- 36 И всички се смаяха и разговаряха помежду си, като казваха: Какво е това слово? Защото с власт и сила Той заповядва на нечистите духове и те излизат?
- 37 И слухът за Него се разнесе по всичките околни места.
- 38 И като стана, излезе от синагогата, влезе в къщата на Симон. А тъщата на Симон беше хваната от силна треска; и те Го молиха за нея.
- 39 И Той, като застана над нея, смъмра треската и тя я остави; и тя веднага стана и им прислужваше.
- 40 И когато залязваше слънцето, всички, които имаха болни от разни болести, ги доведоха при Него.

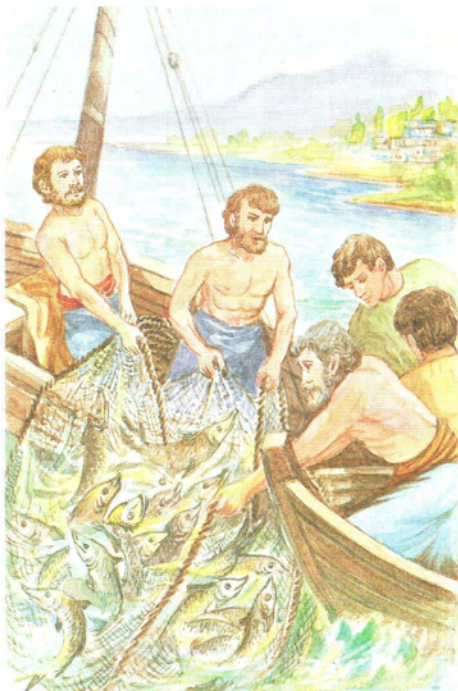
- А Той, като положи ръце на всеки от тях, ги изцели.
- 41 Още и зли духове с крясък излизаха от мнозина, като казваха: Ти Си Божият Син. А Той ги мъмреше и не ги оставяше да говорят, понеже знаеха, че Той е Христос.
- 42 И като се съмна, Той излезе и отиде в уединено място; а народът Го търсеше, идваше при Него и Го задържаше, за да си не отива от тях.
- 43 Но Той им каза: И на другите градове трябва да благовестя Божие царство, защото затова съм изпратен.
- 44 И проповядваше в синагогите в Галилея.

- 5** А веднъж Той стоеше при Генисаретското езеро, когато народът Го притискаше, за да слуша Божие слово.
- 2 И видя две лодки, които стояха край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите си.
- 3 И като влезе в една от лодките, която беше на Симон, помоли го да я отдалечи малко от сушата; и седна и поучаваше множествата от лодката.

ЛУКА 5

- 4 А когато престана да говори каза на Симон: Оттегли лодката към дълбокото и хвърлете мрежите за риболов.
- 5 А Симон в отговор каза: Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме, но по Твоята дума ще хвърля мрежите.
- 6 И когато направиха това, уловиха твърде много риба, така че мрежите им се прокъсваха.

- 7 И те извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, дотолкова, че щяха да потънат.
- 8 А Симон Петър, като видя това, падна пред коленете на Исус и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек.
- 9 Понеже той и всички, които бяха с него, се учудиха от улова на рибите, които хванаха,
- 10 а така също и Яков и Йоан, синове на Заведей, които бяха съдружници на Симон. А Исус каза на Симон: Не бой се. Отсега нататък човещи ще ловиш.

- 11 И когато изтеглиха лодките на сушата, оставиха всичко и Го последваха.
- 12 И когато беше в един от градовете, ето, един човек, който целият беше прокажен, като видя Исус, падна на лицето си и Му се помоли, казвайки: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.
- 13 А Той простря ръка и се допря до него, и каза: Искам, бъди очистен. И веднага проказата го остави.

- 14 И Той му заръча, да не казва това на никого: Но, за свидетелство на тях, иди и се покажи на свещеника и принеси за очистването си, както е заповядал Мойсей.
- 15 Но вестта за Него се разнасяше още повече; и големи множества се събираха да слушат и да се изцеляват от болестите си.
- 16 А Той се оттегляше в пустинята и се молеше.
- 17 И през един от тези дни, когато Той поучаваше, там седяха фарисеи и законоучители, надошли от всяко село на Галилея, Юдея и Ерусалим. И сила от Господа беше с Него да изцелява.
- 18 И ето, едни мъже донесоха на

постелка един човек, който беше парализиран, и се опитаха да го внесат вътре и да го сложат пред Него.

19 Но понеже не намериха откъде да го внесат вътре заради множеството, качиха се на покрива и през керемидите го спуснаха с постелката на средата пред Исус.

20 А Той, като видя вратата им, каза: Човече, прощават ти се греховете.

21 Тогава книжниците и фарисеите започнаха да се питат, като казваха: Кой е Той, който богоухулствува? Кой може да прощава грехове, освен единствено Бог?

22 Но Исус когато Исус разбра мислите им, каза им в отговор: Какво размишлявате в сърцата си?

23 Кое е по-лесно да кажа: Прощават ти се греховете или Стани и ходи?

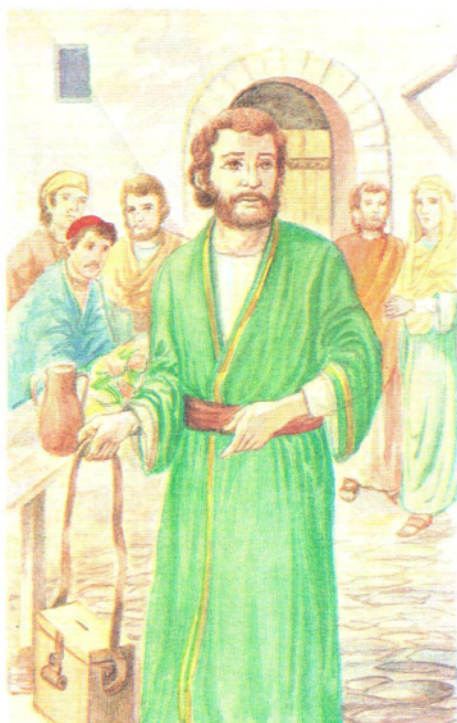
24 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове - каза на паралика: Казвам ти: Стани, вдигни постелката си и си иди у дома.

25 И веднага той стана пред тях, вдигна това, на което лежеше, и си отиде у дома, като славеше Бога.

26 И те всички се смаяха и славеха Бога, и изпълнени със страх, казваха: Днес видяхме пречудни неща.

27 След това Исус излезе и видя един бирник на име Левий, че седеше в бирничеството, и му каза: Последвай Ме.

28 Той остави всичко, стана и Го последва.

29 После Левий направи за Него голямо угощение в къщата си; и имаше голямо множество бирници и други, които седяха на трапезата с тях.

30 А фарисеите и техните книжници роптаеха против учениците Му, като казваха: Защо ядете и пиете с бирниците и грешниците?

31 Исус в отговор им каза: Здравите нямат нужда от лекар, а болните.

32 Не съм дошъл да призова праведните, а грешните на покаяние.

33 А те Му казаха: Учениците на Йоан често постят и правят молитви, както и тези на фарисеите, а Твоите ядат и пият.

ЛУКА 5, 6

34 Исус им каза: Можете ли да накарате сватбарите да постят, докато младоженецът е с тях?

35 Ще дойдат обаче дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях; тогава, през онези дни, ще постят.

36 Каза им още и притча: Никой не отрязва кръпка от нова дреха, за да я сложи на стара дреха; защото и новата дреха се разкъсва, и кръпката от новата не прилича на старата.

37 И никой не налива ново вино в стари мехове; защото не само новото вино ще пръсне меховете и то самото ще изтече, а и меховете ще се изхабят.

38 Но трябва да се налива ново вино в нови мехове.

39 И никой, след като е пил старо вино, не иска ново, защото казва: Старото е по-добро.

6 И една събота, (първата след втория ден на Пасхата), като минаваше Той през посевите, учениците Му късаха класове и ядяха, като ги стриваха с ръце.

2 А някои от фарисеите казаха: Защо правите това, което не е позволено да се прави в събота?

3 Исус в отговор им рече: И това ли не сте чели, което направи Давид, когато огладня той и мъжете, които бяха с него -

4 как влезе в Божия дом, взе присъствените хлябове, които не е позволено никой да яде, а само свещениците, и яде, като даде и на онези, които бяха с него?

5 И Той им каза: Човешкият Син е господар на съботата.

6 А в друга събота влезе в синагогата и поучаваше. И там имаше един човек, чиято дясна ръка бе изсъхнала.

7 А книжниците и фарисеите Го наблюдаваха дали ще го изцели в събота, за да могат да Го обвинят.

8 Но Той знаеше помислите им и каза на човека с изсъхналата ръка: Стани и се изправи на средата. И той стана и се изправи.

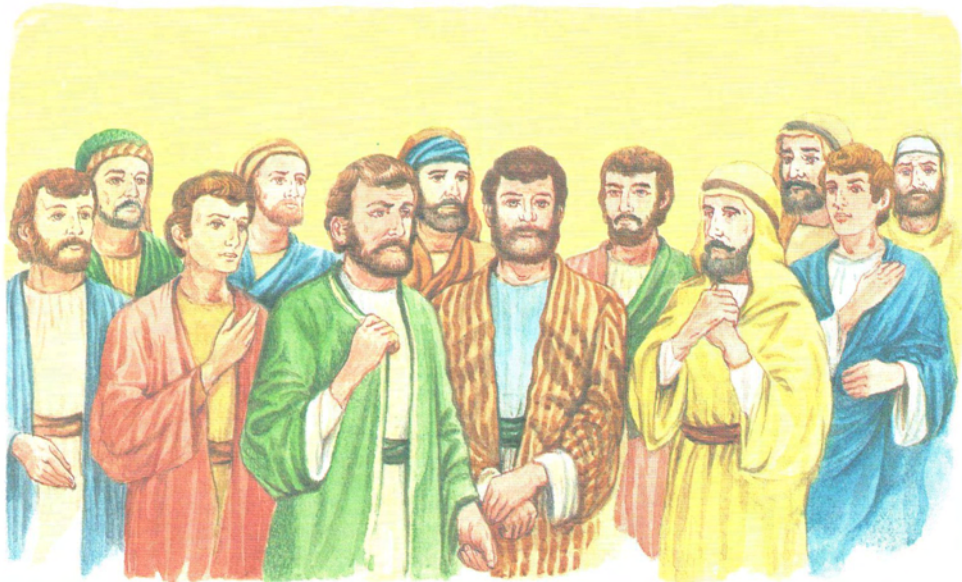
9 Тогава Исус им рече: Питам ви какво е позволено да прави човек в събота - добро ли да прави или

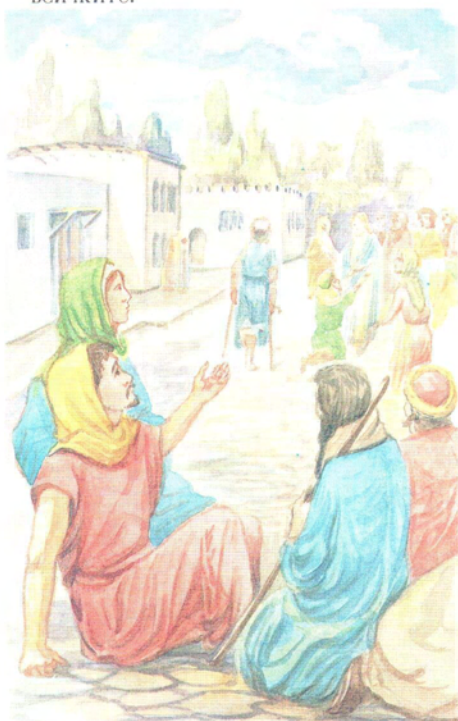

- зло; да спаси ли живот, или да погуби?
- 10 И като ги изгледа всички, каза на човека: Протегни ръката си. И той направи така и ръката му оздравя.
- 11 А те се изпълниха с луда ярост и се разговаряха помежду си какво биха могли да направят на Исус.
- 12 През онези дни Исус излезе на бърдото да се помоли и прекара цяла нощ в молитва към Бога.

- 13 А като се съмна, повика учениците Си, и избра от тях дванадесет души, които и нарече апостоли:
- 14 Симон, когото и нарече Петър, и брат му Андрей; Яков и Йоан; Филип и Вартоломей;
- 15 Матей и Тома; Яков Алфеев и Симон, наречен Зилот;
- 16 Юда Яковов; и Юда Искариотски, който стана и предател.

- 17 И като слезе заедно с тях, Той се спря на едно равно място. Там се спряха и мнозина от Неговите ученици, а така също и голямо множество народ от цяла Юдея и Ерусалим и от крайбрежието на Тир и Сидон, които бяха дошли да Го чуят и да се изцелят от болестите си;
- 18 и измъчваните от нечисти духове бяха изцелени.
- 19 И цялото множество се стараше да се допре до Него, защото от Него излизаше сила и изпеляваше всичките.

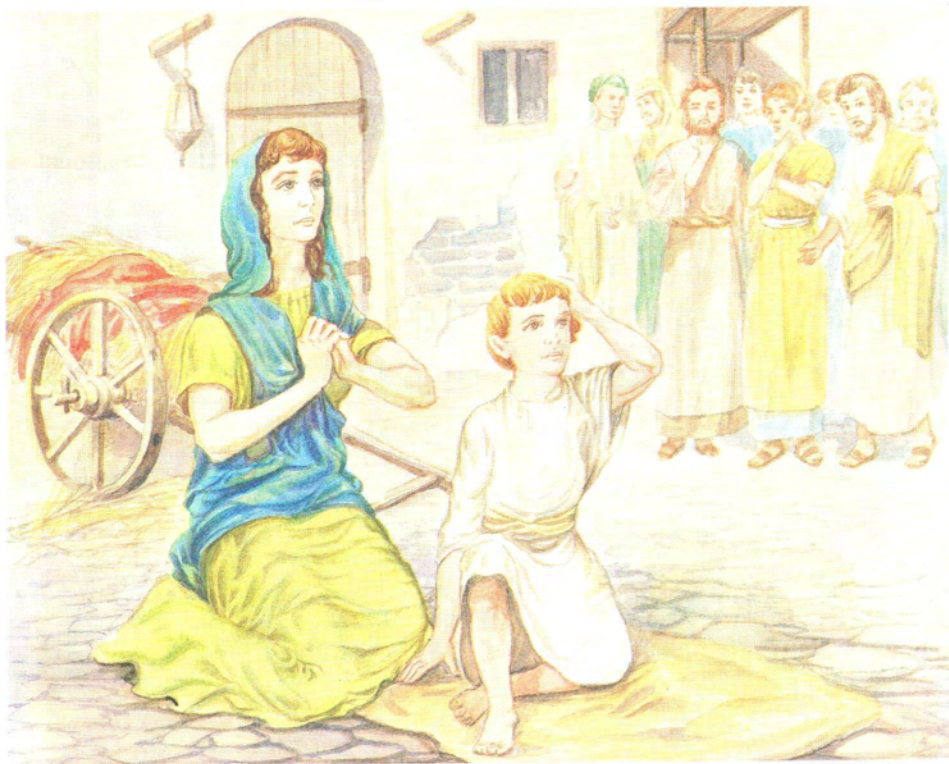
- 20 И Той вдигна очи към учениците Си и каза: Блажени сте вие, бедните, защото е ваше Божието царство.
- 21 Блажени сте, които гладувате сега, защото ще се наситите. Блажени, които плачете сега, защото ще се засмеете.
- 22 Блажени сте, когато ви намразят хората и когато ви отлъчат от себе си и ви похулят и отхвърлят името ви като лошо заради Човешкия Син.
- 23 Възрадвайте се в онзи ден и заиграйте, защото ето, голяма е наградата ви на небесата; понеже така

- правеха бащите им на пророците.
- 24 Но горко на вас, богатите, защото сте получили утешението си.
- 25 Горко на вас, които сега сте наситени, защото скоро ще изгладнеете. Горко на вас, които сега се смеете, защото ще жалеете и ще плачете.
- 26 Горко на вас, когато всички хора ви захвалят, защото бащите им така правеха на лъжепророците.
- 27 Но на вас, които слушате, казвам: Обичайте неприятелите си: правете добро на тези, които ви мразят;
- 28 благославяйте тези, които ви кълнат; молете се за тези, които ви нанасят вреда.
- 29 На този, който те удари по една-та буза, обърни и другата; и на този, който ти вземе горната дреха, не отказвай и ризата си.
- 30 Дай на всеки, който ти поиска; и не искай обратно нещата си от този, който ги отнема.
- 31 И както желаете да правят хората на вас, така и вие правете на тях.
- 32 Понеже ако обичате само онези, които обичат вас, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците обичат онези, които ги обичат.
- 33 И ако правите добро само на онези, които на вас правят добро, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците правят същото.
- 34 И ако давате на заем само на тези, от които се надявате да получите обратно, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците дават на заем на грешни, за да получат обратно равното.
- 35 Но вие обичайте неприятелите си: правете добро и давайте на заем, без да очаквате да получите назад; и наградата ви ще бъде голяма и ще бъдете синове на Всевишния; защото Той е благ към неблагоприятните и злите.
- 36 И така, бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден.
- 37 Не съдете и няма да бъдете съдени; не осъждайте и няма да бъдете осъждани; прощавайте и ще бъдете простени;
- 38 давайте и ще ви се дава: добра мярка, натъпкана, стърсена, препълнена ще ви дават в скута; защото с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмерва.
- 39 Каза им една притча: Може ли слепец да води друг слепец? Няма ли и двамата да паднат в яма?
- 40 Ученикът не е по-горен от учителя

- ля си; а всеки ученик, когато се усъвършенства, ще бъде като учителя си.
- 41 И защото гледаш съчината в око-то на брат си, а не усещаш гредата в своето око?
- 42 Или как можеш да кажеш на брат си: Брате, остави ме да извадя съчината, която е в око-то ти, когато ти сам не виждаш гредата, която е в твоето око? Лицемерцо! Първо извади гредата от своето око и тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчината, която е в око-то на брат ти.
- 43 Защото няма добро дърво, което да дава лош плод, нито пък лошо дърво, което да дава добър плод.
- 44 Понеже всяко дърво се познава от своя плод; защото не берат смокини от тръни, нито късат грозде от къпина.
- 45 Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася доброто; а злият човек от злото съкровище на сърцето си изнася злото; защото от онова, което препълва сърцето му, говорят устата му.
- 46 И защо Ме зовете: Господи, Господи и не вършите това, което казвам?
- 47 Всеки, който идва при Мен и слуша Моите думи и ги изпълнява, ще ви покажа на кого прилича.
- 48 Прилича на човек, който строеше къща, изкопа и задълбочи, и положи основата на канара; и когато стана наводнение, реката се устреми върху онази къща, но не можа да я поклати, защото беше основана на канара.
- 49 А който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който е построил къща на земята без основа; върху която се устреми реката и тя веднага рухна; и срутването на онази къща беше голямо.
- 7** След като свърши всичките Свои речи към народа, който Го слушаше, Исус влезе в Капернаум.
- 2 А на някой си стотник слугата, който му бе мил, беше болен на смъртно легло.
- 3 И като чу за Исус, изпрати при Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и изпели

- слугата му.
- 4 Те отидоха при Исус и Му се молиха усърдно, като казваха: Той заслужава да направиш това за него,
- 5 защото обича нашия народ и ни е построил синагогата.
- 6 А когато Исус вървеше с тях и беше вече недалеч от къщата, стотникът изпрати до Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави труд, защото не съм достоен да влезеш под стряхата ми.
- 7 Затова не счетох и себе си достоен да дойда при Тебе. Но кажи само дума и слугата ми ще оздравее.
- 8 Защото и аз съм човек, поставен под власт, и имам подчинени на мене войници; и казвам на един: Иди и той отива; и на друг: Ела и той идва; и на слугата си: Направи това и той го прави.
- 9 Като чу това, Исус се почуди; и като се обърна, рече на множеството, което го следваше: Казвам ви, дори в Израил не съм намерил толкова вяра.
- 10 И когато изпратените се върнаха в къщата, намериха слугата оздравял.

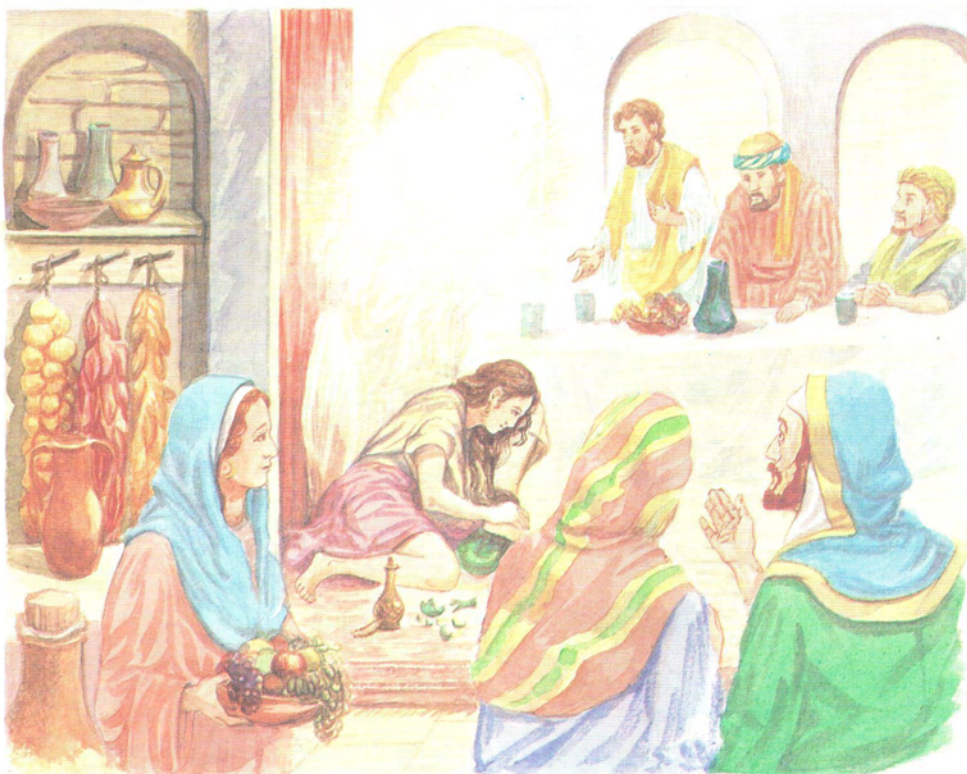

- 11 И скоро след това, Исус отиде в един град, наречен Наин, и с Него вървяха учениците Му и едно голямо множество.
- 12 И когато се приближи до градската порта, ето, изнасяха мъртвец, единичък син на майка си, която беше и вдовица; и с нея имаше голямо множество от града.
- 13 И Господ, като я видя, съжали я и ѝ каза: Не плачи.
- 14 Тогава се приближи и се допря до носилото; а носачите се спряха. И рече: Момче, казвам ти, стани.
- 15 И мъртвият се подигна, седна и започна да говори. И Исус го даде на майка му.
- 16 И страх обзе всички и славеха Бога, казвайки: Велик пророк се издигна между нас и Бог посети Своя народ.
- 17 И това, което казваха за Него, се разнесе по цяла Юдея и по цялата околност.
- 18 И учениците на Йоан му известиха за всичко това.

- 19 И Йоан повика двама от учениците си и ги изпрати при Господа, за да попитат: Ти ли си Онзи, Който има да дойде, или друг да очакваме?
- 20 И като дойдоха при Него, мъжете казаха: Йоан Кръстител ни изпрати при Тебе, за да попитаме Ти ли си Онзи, Който има да дойде, или друг да очакваме?
- 21 И в същия час Той изцели мнозина от болести и язви, и зли духове и на мнозина слепи дари зрение.
- 22 Тогава в отговор им каза: Идете и разкажете на Йоан това, което видяхте и чухте - че слепи проглеждат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресени и на бедните се проповядва благовестието.
- 23 И блажен е онзи, който не се съблазни в Мен.
- 24 А когато си отидоха изпратените от Йоан, Исус започна да говори на множествата за Йоан: Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли, от вятър разлюлявана?

- 25 Но какво излязохте да видите?
Човек ли, в меки дрехи облечен?
Ето, великолепно облечените и онези, които живеят разкошно, са в царските дворци.
- 26 Но какво излязохте да видите?
Пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк.
- 27 Това е онзи, за когото е писано:
Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, който ще устрои пътя Ти пред Тебе.
- 28 Казвам ви, между родените от жена няма по-голям от Йоан Кръстител; но и най-малкият в Божието царство е по-голям от него.
- 29 Всички хора и бирници, когато чува това, признаха Божиата правда, като се кръстиха с Йоановото кръщение.
- 30 А фарисеите и законниците отхвърлиха Божиата воля за себе си, тъй като не се бяха кръстили от него.
- 31 Тогава Господ каза: С какво да сравня хората от това поколение; и на какво приличат?
- 32 Те приличат на деца, които седят на пазара и си викат едно на дру-

- го, като казват: Свирихме ви и не играхте; пяхме ви жални песни и не плакахте.
- 33 Зашото дойде Йоан Кръстител, който нито яде хляб, нито пие вино, и казвате: Има нечист дух.
- 34 Дойде Човешкият Син, който яде и пие, и казвате: Ето човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците.
- 35 Но пак мъдростта се оправдава от всичките си деца.
- 36 И един от фарисеите Го покани да яде с него. И Той влезе в къщата на фарисея и седна на трапезата.
- 37 И ето, една жена от града, която беше грешница, като разбра, че се ди на трапезата в къщата на фарисея, донесе алабастрен съд с миро.
- 38 И като застана отзад при краката Му и плачеше, започна да облива краката Му със създи и да ги изтрива с косата си, и целуваше краката Му, и ги мажеше с мирото.
- 39 А като видя това фарисеят, който Го беше поканил, каза в себе си:

- Този, ако беше пророк, щеше да познае коя и каква е жената, която се допира до Него, че е грешница.
- 40 А Исус в отговор му рече: Симоне, имам нещо да ти кажа. А той рече: Учителю, кажи.
- 41 Един земодавец имаше двама длъжника. Единият му дължеше петстотин динария, а другият - петдесет.
- 42 И понеже нямаха с какво да му платят, той прости и на двамата. И така, кой от тях ще го обикне повече?
- 43 В отговор Симон каза: Мисля, че онзи, на когото е простил повече. А Той рече: Правилно отсъди.
- 44 И като се обърна към жената, каза на Симон: Виждаш ли тази жена? Влязох в къщата ти, но ти не даде вода за краката Ми, а тя със слъзи обля краката Ми и ги изтри с косата си.
- 45 Ти целувка не ми даде, а тя не е престанала да целува краката Ми, откакто съм влязъл.
- 46 Ти с масло не помаза главата Ми, а тя с миро помаза краката Ми.
- 47 Затова ти казвам: Прощават ѝ се

многого грехове, защото тя обикна много, а на когото малко се прощава, той малко обича.

- 48 И каза ѝ: Прощават ти се греховете.
- 49 А тези, които седяха с Него на трапезата, започнаха да казват помежду си: Кой е Този, Който и греховете прощава?
- 50 Тогава Той каза на жената: Твоята вяра те спаси. Иди с мир.

- 8** Скоро след това Исус ходеше по градове и села да проповядва и да благовестява Божието царство. А с Него бяха дванадесетте ученика
- 2 и някои жени, които бяха изцелени от зли духове и болести: Мария, наречена Магдалена, от която бяха излезли седем демона;
- 3 Йоана, жената на Иродовия настойник Хуза; Сусана и много други, които Му служеха с имота си.
- 4 И понеже се събра голямо множество и дойдоха при Него от всеки град, каза с притча:
- 5 Сеячът излезе да сее семето си. И

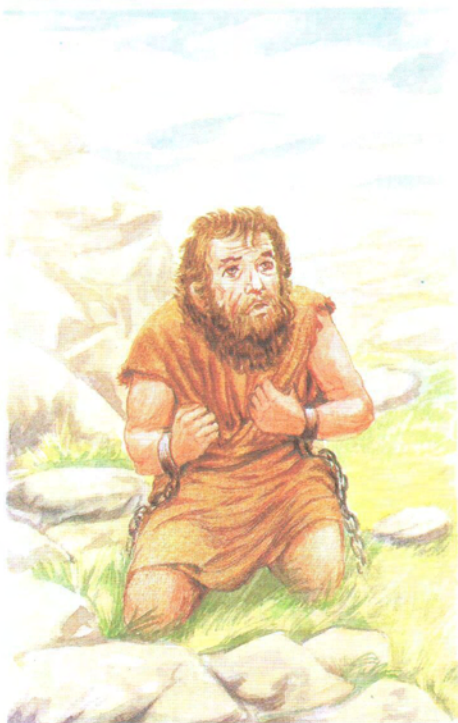
- когато сееше, едно падна край пътя и се затыпка и небесните птици го изкълваха.
- 6 А друго падна на канара и щом поникна, изсъхна, защото нямаше влага.
- 7 Друго пък падна сред тръните и заедно с него пораснаха тръните и го заглушиха.
- 8 А трето падна на добра земя и като порасна, даде стократен плод. И като каза това, извика: Който има уши да слуша, нека слуша.
- 9 А учениците Му Го попитаха за значението на тази притча.
- 10 Той каза: На вас е дадено да знаете тайните на Божието царство; а на другите се проповядва с притчи, така че да гледат, а да не виждат, и да чуват, а да не разбират.
- 11 А значението на тази притча е това: Семето е Божието слово.
- 12 А посятото край пътя са тези, които слушат; но после идва дяволът и отнема словото от сърцата им, да не би да повярват и да се спасят.
- 13 Падналото на канарата са тези, които, като чуят, приемат словото с радост; но те нямат корен, а вярват само временно и когато настъпи изпитание, отстъпват.
- 14 Падналото всред тръните са онези, които слушат, но като си отидат, се задущават от грижи, богатства и житейски удоволствия и не дават узрял плод.
- 15 А посятото на добра земя са тези, които, като чуят словото, държат го в искрено и добро сърце и дават плод с търпение.
- 16 И никой, като запали светило, не го покрива със съд, нито го слага под легло; а го слага на светилник, за да видят светлината тези, които влизат.
- 17 Защото няма нещо тайно, което не ще стане явно, нито нещо скрито, което не ще се узнае и не ще излезе наяве.
- 18 Затова внимавайте как слушате, защото който има, на него ще се даде; а който няма, от него ще се отнеме и това, което мисли, че има.
- 19 И дойдоха при него майка Му и

братята Му, но поради множеството не можаха да се приближат до Него.

- 20 И Му известиха: Майка Ти и братята Ти стоят навън и искат да Те видят.
- 21 А Той в отговор им каза: Моя Майка и Мои братя са тези, които слушат Божието слово и го изпълняват.
- 22 А в един от тези дни Той влезе в една лодка с учениците Си и им каза: Да минем от другата страна на езерото. И отплуваха.
- 23 А като плуваха, Той заспа; и върху езерото се устреми ветрена буря и вълните ги заливаха дотолкова, че бяха в опасност.
- 24 И те дойдоха, разбудиха Го и казаха: Наставниче! Наставниче! Загиваме! А Той се събуди и смърмивятъра и развълнуваната вода, и те се успокоиха, и настана тишина.
- 25 И каза им: Къде е вярата ви? А те, уплашени, се чудеха и си казаха един на друг: Кой ли ще е Този, който заповядва дори на ветровете и на водата и те Му се покоряват?

- 26 И пристигнаха в герасинската област, която е срещу Галилея.
 27 А като излезе на сушата, срещна Го някой си човек от града, който от дълго време имаше зли духове и не беше обличал дреха, и не живееше в къща, а в гробищата.
 28 Като видя Исус, той извика, падна пред Него и каза със силен глас: Какво имаш Ти с мене, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Моля Ти се, не ме мъчи.

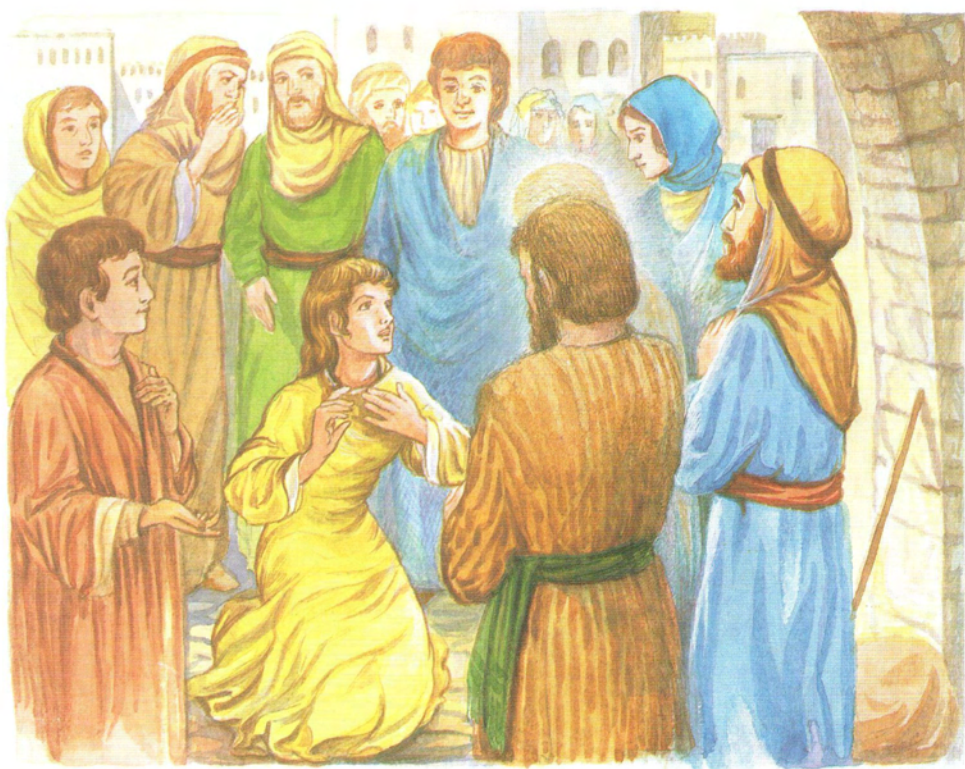

- 29 Защото Исус беше заповядал на нечистият дух да излезе от човека. Понеже много пъти го беше хващали; и го бяха връзвали с вериги и окови, за да го пазят; но той разкъсваше връзките и нечистият дух го гонеше по пустините.
 30 Исус го попита: Как ти е името? А той каза: Легион; защото в него бяха влезли много зли духове.
 31 И Го молеха да не им заповяда да отидат в бездната.
 32 А там имаше голямо стадо свине, което пасеше на хълма; и злите духове Го помолиха да им позволи

- да влязат в тях. И Той им позволи.
 33 И когато излязоха злите духове от човека и влязоха в свинете, стадото се спусна по стръмнината в езерото и се издави.
 34 А свинарите, като видяха станалото, избягаха и разказаха за това в града и в селата.

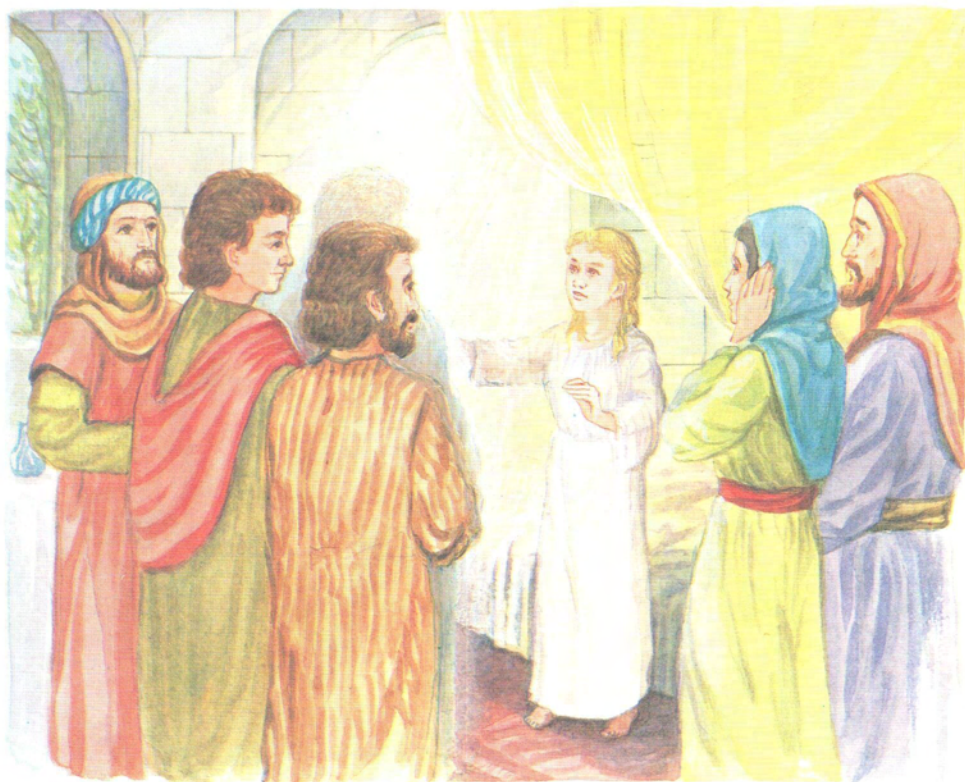

- 35 И като излязоха да видят станалото и дойдоха при Исус, намериха човека, от когото бяха излезли злите духове, седнал при краката на Исус, облечен и разумен; и се изплашиха.
 36 А тези, които бяха видели това, им разказваха как бил изцелен обладаният от злите духове.
 37 Тогава цялото множество от Герасинската околност Му се помоли да си отиде от тях, защото бяха обхванати от голям страх; и Той се качи в лодката и се върна.
 38 А човекът, от когото бяха излезли злите духове, Му се молеше да бъде с Него, но Исус го отпрати, като каза:
 39 Върни се у дома си и разкажи какви неща ти стори Бог. И той отиде и разгласи по целия град какви неща му стори Исус.

- 40 А когато Исус се върна, народът Го прие радостно, защото всички Го чакаха.
- 41 И ето, дойде един човек на име Яир, който беше началник на синагогата, падна пред краката на Исус и Му се молеше да влезе в къщата му;
- 42 защото имаше единствена дъщеря на около дванадесет години, която беше на умиране. И когато отиваше, народът Го притискаше.
- 43 И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години и беше похарчила по лекари целия си имот, без да може да бъде излекувана от никого,
- 44 се приближи отзад и се допря до полата на дрехата Му; и кръвотечението ѝ веднага престана.
- 45 И Исус каза: Кой се допря до Мен? И когато всички се отричаха, Петър и онези, които бяха с Него, казаха: Наставниче, народът Те забобикаля и притиска (а Ти казваш: Кой се допря до Мен?)
- 46 Но Исус каза: Някой се допря до Мене, защото усетих, че от Мен

- излезе сила.
- 47 И жената, като видя, че не се укри, дойде разтреперана и падна пред Него и каза пред всички хора причината, поради която се допря до Него, и как веднага оздравя.
- 48 А Той ѝ каза: Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир.
- 49 Докато Той още говореше, дойде някой си от къщата на началника на синагогата и каза: Дъщеря ти умря; не затруднявай Учителя.
- 50 А Исус като чу това, му отговори: Не бой се; само вярвай и тя ще се избави.
- 51 И когато дойде в къщата, не остави никой да влезе с Него, освен Петър, Йоан, Яков и бащата и майката на момичето.
- 52 И всички плачеха и го оплакваха. А Той им каза: Не плачете, защото не е умряло, а спи.
- 53 А те Му се присмиваха, понеже знаеха, че е умряло.
- 54 Но Той го хвана за ръката и извика: Момиче, стани!

55 И духът му върна се и то веднага стана; и Той заповяда да му дадат да яде.

56 И родителите му се смаяха; а Той им заръча да не казват на никого за станалото.

9 И като свика дванадесетте, даде им сила и власт над всички зли духове и да изцеляват болести.

2 И ги изпрати да проповядват Божието царство и да изцеляват болните.

3 И им каза: Не вземайте нищо за из път - нито тояга, нито торба, нито хляб, нито пари, нито да имате по две ризи.

4 И в която къща влезете, там седете и оттам тръгвайте на път.

5 И ако някои не ви приемат, когато излизате от онзи град, отърсете и праха от краката си за свидетелство против тях.

6 И те тръгнаха и отиваха по селата, и проповядваха благовестието, и изцеляваха навсякъде.

7 А четверовластникът Ирод чу за всичко, което беше извършено от Него, и беше в недоумение; защото някои казваха, че Иоан възкръснал от мъртвите;

8 други пък - че Илия се е явил; а други - че един от старовременните пророци е възкръснал.

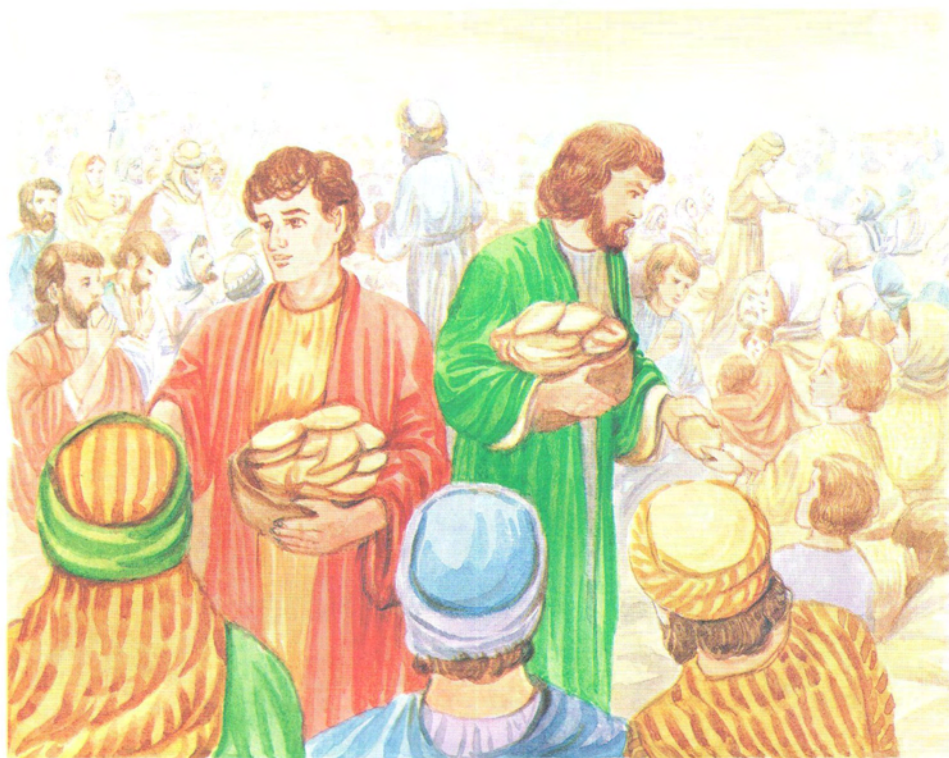
9 И Ирод каза: Иоан аз обезглавих; а Кой е Този, за Когото слушам такива неща? И желаеше да Го види.

10 И като се върнаха апостолите, разказаха на Исус всичко, което бяха извършили; и Той ги взе и се оттегли насаме (в уединено място) до един град, наречен Витсаида.

11 А множествата, като разбраха това, последваха Го; и Той ги прие с готовност и им говореше за Божието царство, и изцеляваше онези, които имаха нужда от изцеление.

12 И когато денят започна да отминава, дванадесетте се приближиха и Му казаха: Разпусни народа, за да отидат в околните села и колиби да ношуват и да си намерят храна, защото тука сме в уединено място.

13 Но Той им каза: Дайте им вие да ядат. А те рекоха: Нямаме повече от пет хляба и две риби, освен ако отидем и купим храна за целия този народ.

14 Защото имаше около пет хиляди мъже. И каза на учениците Си: Накарайте ги да насядат на групи по петдесет души.

15 Те направиха така и накараха всички да насядат.

16 А Той взе петте хляба и двете риби и погледна към небето, и ги благослови; и като ги разчупи, даде на учениците да сложат пред множеството.

17 И ядоха и всички се наситиха; и вдигнаха къшеите, които им останаха - дванадесет коша.

18 И когато Той се молеше насаме и учениците бяха с Него, попита ги, казвайки: Какво казва множеството, кой съм аз?

19 А те в отговор рекоха: Едни казват, че си Иоан Кръстител; други - Илия; трети пък - че един от старовременните пророци е възкръснал.

20 Тогава им каза: А какво казвате, кой съм аз? Петър в отговор рече: Божият Христос.

21 А Той ги предупреди и им заповяда да не казват на никого, като каза:

22 Човешкият Син трябва много да

пострада и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници и книжниците, да бъде убит и на третия ден да бъде възкресен.

23 Каза още и на всички: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва.

24 Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене, той ще го спаси.

25 Понеже какво се ползва човек, ако спечели целия свят, а изгуби или ошети себе си?

26 Защото, ако се срамува някой от Мен и от думите Ми, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в славата Си и в славата на Отца и на светите ангели.

27 А казвам ви наистина, има някои от тук стоящите, които никак няма да вкусат смърт докато не видят Божието царство.

28 И около осем дни след като каза това, Той взе със Себе Си Петър, Иоан и Яков и се качи на планината да се моли.

29 И като се молеше, видът на лице

то Му се измени и облеклото Му стана бяло и бляскаво.

30 И ето двама мъже се разговаряха с Него; те бяха Мойсей и Илия,

31 които се явиха в слава и говореха за Неговата смърт, която Му предстоеше да изпълни в Ерусалим.

32 А Петър и онези, които бяха с него, ги беше налегнал сън; но когато се разбудиха, видяха славата Му и двамата мъже, които стояха с Него.

33 И когато се разделиха с Него, Петър каза на Исус: Наставниче, добре е да сме тук; и нека направим три шатри: една за Теб, една за Мойсей и една за Илия - без да знае какво говори.

34 И докато казваше това, дойде облак и ги засени; и учениците се уплашиха, като влязоха в облака.

35 И от облака дойде глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син. Него слушайте.

36 И когато престана гласът, Исус се намери сам. И те замълчаха и в онези дни не казваха на никого нищо от това, което бяха видели.

37 И на следния ден, когато сляха от планината, Го срещна голямо множество.

38 И ето, един човек от множеството извика, казвайки: Учителю, моля Ти се да погледнеш на сина ми, защото ми е единствено дете.

39 И ето, хваща го дух и той изведнъж закрещява, и духът го сгърчва така, че той се запеня, и като го смазва, едва го напуска.

40 Помолих Твоите ученици да го изгонят, но не можаха.

41 Исус в отговор каза: О, роде невярващ и извратен! Докога ще бъда с вас и ще ви търпя? Доведи сина си тук.

42 И когато още идваше, злият дух го тръшна и сгърчи силно; а Исус смъмра нечистия дух, изцели момчето и го върна на баща му.

43 И всички се чудеха на Божието величие. А докато всички се чудеха на всичко, което правеше, Той каза на учениците Си:

44 Вложете в ушите си тези думи, защото Човешкият Син ще бъде

- предаден в човешки ръце.
- 45 Но те не разбраха тази дума; тя бе скрита от тях, за да не я разберат; а се бояха да Го попитат за тази дума.
- 46 И повдигна се между тях спор - кой от тях ще бъде по-голям.
- 47 А Исус, като видя мисълта на сърцето им, взе едно детенце, постави го при Себе Си и им каза:
- 48 Който приеме това дете в Мое име, Мене приема; и който приеме Мене, приема Този, който Ме е пратил; защото, който е най-малък между всички вас, той ще бъде голям.
- 49 А Йоан заговори и рече: Наставниче, видяхме един човек да изгонва зли духове в Твое име; и му забранихме, защото не следва с нас.
- 50 А Исус му каза: Не му забранявайте; защото, който не е против вас, е откъм вас.
- 51 И когато се навършиха дните да се възнесе, Той насочи лицето Си по пътя към Ерусалим.
- 52 И изпрати пред Себе Си пратеници, които отидоха и влязоха в едно самарянско село да приготвят за Него.
- 53 Но не Го приеха, защото лицето Му беше обърнато към Ерусалим.
- 54 Когато учениците Му Яков и Йоан видяха това, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изтреби (както стори и Илия)?
- 55 А Той се обърна и ги смърми (и рече: Вие не знаете какъв дух сте; защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси).
- 56 И отидоха в друго село.
- 57 А като вървяха по пътя, един човек Му рече: Господи, ще Те следвам, където и да идеш.
- 58 Исус Му каза: Лисиците си имат леговища и небесните птици - гнезда, а Човешкият Син няма къде глава да подслони.
- 59 А на друг каза: Върви след Мен. А той рече: Господи, позволи ми първо да отида и да погребя баща си.
- 60 Но Той му каза: Остави мъртвите

да погребват своите мъртъвци; а ти или и разгласявай Божието царство.

61 Рече и друг: Ще Те следвам, Господи; но първо ми позволи да се сбогувам с домашните си.

62 А Исус му каза: Никой, който е сложил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство.

10 След това Господ определи други седемдесет души и ги изпрати по двама пред Себе Си във всеки град и място, където Сам Той щеше да отиде.

2 И им каза: Жътвата е изобилна, а работниците - малко; затова молете се на Господаря на жътвата да изпрати работници на жътвата Си.

3 Идете! Ето, Аз ви изпращам като агнета посред вълци.

4 Не носете нито кесия, нито торба, нито сандали и никого по пътя не поздравявайте.

5 И в която къща влезете, първо казвайте: Мир на този дом!

6 И ако бъде там някой син на мира, вашият мир ще почива на него; но ако не бъде, ще се върне на вас.

7 И в същата къща останете; и яжте и пийте, каквото ви дадат; защото работникът заслужава своята заплата. Не се премествайте от къща в къща.

8 И като влезете в някой град и те ви приемат, яжте, каквото ви сложат,

9 и изцелявайте болните в него, и им казвайте: Божието царство е наближило до вас.

10 А ако влезете в някой град и те не ви приемат, излезте на улиците му и кажете:

11 И праха, който е поленнал по краката ни от вашия град, отърсваме против вас; но това да знаете, че Божието царство е наближило.

12 Казвам ви, по-леко ще бъде на Содом в онзи ден, отколкото на този град.

13 Горко ти, Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото, ако бяха се извършили в Тир и Сидон чудесата, които се извършиха във вас, те от-

давна биха се покаяли, седящи във вретини и пепел.

14 Обаче на Тир и Сидон ще бъде по-леко в съда, отколкото на вас.

15 И ти, Капернауме, който си се издигнал до небесата, до ада ще бъдеш свален.

16 Който слуша вас, Мене слуша; и който отхвърля вас, Мен отхвърля; а който отхвърля Мен, отхвърля Онзи, Който Ме е пратил.

17 И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: Господи, в Твоето име и злите духове ни се покоряват.

18 А Той им рече: Видях сатана да пада от небето като светкавица.

19 Ето, давам ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди.

20 Обаче не се радвайте на това, че духовете ви се покоряват; а се радвайте, че имената ви са написани на небесата.

21 В същия час Исус се зарадва в Духа и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, че си скрил това от мъдрите и разумните, а си го открил на невръстните. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно.

22 Всичко Ми е предадено от Моя Отец; и освен Отец никой не знае Кой е Синът; и никой не знае Кой е Отец, освен Синът и онзи, на когото Синът би благоволил да открие.

23 И като се обърна към учениците, каза им насаме: Блажени очите, които виждат това, което вие виждате.

24 Защото ви казвам, че много пророци и царе пожелаха да видят това, което вие виждате, и не видяха, и да чуят това, което вие чувате, и не чува.

25 И ето, един законник стана и Го изпитваше, като каза: Учителю, какво да правя, за да наследя вечен живот?

26 А Той му рече: Какво е писано в закона? Как четеш?

27 А той в отговор каза: Да възлюбим Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила и с всичкия си ум и ближния си както себе си.

28 Исус му рече: Правилно отговори: това прави и ще живееш.

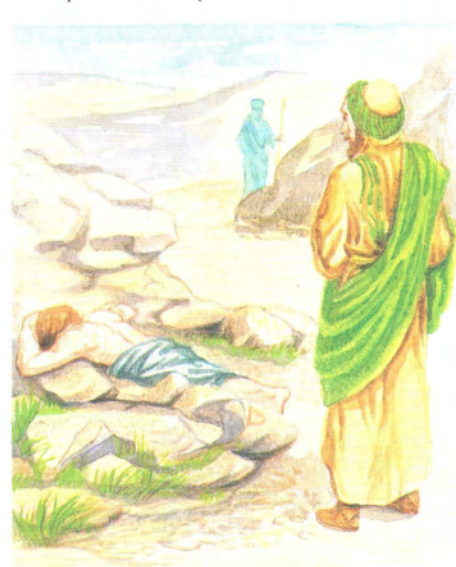
29 Но той, понеже искаше да оправдае себе си, рече на Исус: А кой е мойт ближен?

30 В отговор Исус каза: Един човек слизаше от Ерусалим в Ерихон; и налетя на разбойници, които го съблякоха и нараниха, и си отидоха, като го оставиха полумъртъв.

31 А един свещеник случайно слизаше по онзи път и като го видя, подмина по отсрещната страна.

32 Също и един левит, като стигна на това място и го видя, мина на отсрещната страна.

33 Но един самарянин, като пътуваше, дойде до мястото където беше той, и като го видя, съжали го,
34 приближи се и превърза раните му, като изливаше на тях масло и вино. После го качи на собствено то си добиче, закара го в една гостилница и се погрижи за него.

35 А на следващия ден извади два динария, даде ги на гостилничаря и каза: Погрижи се за него; и каквото похарчиш в повече, на връщане ще ти го заплатя.
36 Кой от тези тримата ти се вижда да се е показал ближен на изпадналия сред разбойниците?
37 А той отговори: Онзи, който му показа милост. Исус му каза: Иди и ти прави така.
38 И като вървяха по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си.
39 Тя имаше сестра на име Мария, която седна при краката на Исус и слушаше словото Му.
40 А Марта, като беше заета с много прислужване, пристъпи и каза: Господи, не Те ли е грижа, че сестра ми ме остави сама да прислуж-

жвам? Кажи й тогава да ми помогне.

41 Но Господ в отговор й каза: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща,

42 но едно е потребно; и Мария изб-

ра добрата част, която няма да й се отнеме.

11 И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим, както и Йоан е научил своите ученици.

2 А Той им каза: Когато се молите, казвайте: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята;

3 давай ни всеки ден ежедневния ни хляб;

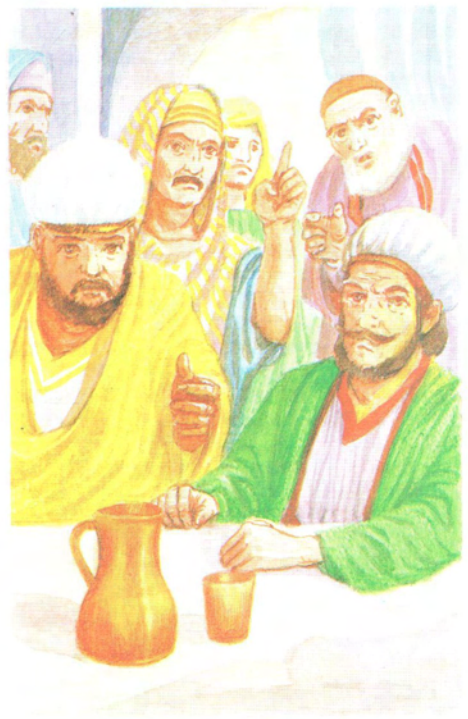
4 и прости греховете ни, защото и сами ние прощаваме на всеки наш длъжник; и не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия.

5 И каза им: Ако някой от вас има

- приятел и отиде при него посред нощ, и му рече: Приятелю, дай ми на заем три хляба,
- 6 понеже един мой приятел дойде у дома от път и нямам какво да сложа пред него;
- 7 и ако той отвътре в отговор каже: Не ме безпокой; вратата вече е заключена и аз и децата ми сме си легнали; не мога да стана да ти дам;
- 8 казвам ви, че даже ако не стане да му даде, защото му е приятел, то поради неговата настойчивост ще стане и ще му даде, колкото му трябва.
- 9 И аз ви казвам, искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори.
- 10 Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори.
- 11 И кой е онзи баща между вас, който, ако син му му поиска хляб, ще му даде камък; или ако му поиска риба, ще му даде змия вместо риба;
- 12 или ако поиска яйце, ще му даде скорпион?
- 13 И така, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече Небесният Отец ще даде Святия Дух на онези, които Го молят!
- 14 Веднъж Той изгони един ням зъл дух; и като излезе злият дух, немият проговори и множества се учудиха.
- 15 А някой от тях рекоха: Чрез началника на злите духове Веелзевул изгонва злите духове.
- 16 А други, изпитвайки Го, искаха от Него знамение от небото.
- 17 Но Той, като знаеше техните помисли, каза им: Всяко царство, разделено против себе си, запустява; и дом, разделен против себе си, пада.
- 18 Също така, ако сатана се раздели против себе си, как ще устои царството му? Понеже казвате, че изгонвам злите духове чрез Веелзевул.
- 19 И ако Аз чрез Веелзевул изгонвам злите духове, вашите синове чрез кого ги изгонват? Затова те ще ви бъдат съдии.
- 20 Но ако Аз с Божия пръст изгонвам злите духове, то Божието царство е достигнало до вас.
- 21 Когато силният въоръжен човек пази дома си, имотът му е в безопасност.
- 22 Но когато един по-силен от него го нападне и му надвие, взема му всичкото оръжие, на което се е надявал, и разделя каквото ограби от него.
- 23 Който не е с Мене, той е против Мен; и който не събира заедно с Мене, той разпилява.
- 24 Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва: Ще се върна в къщата си, откъдето съм излязъл.
- 25 И като дойде, намира я пометена и украсена.
- 26 Тогава отива и взема със себе си седем други духа, по-зли от него, и като влизат, живеят там; и последното състояние на онзи човек става по-лошо от първото.
- 27 Когато говореше това, една жена от множеството издигна глас и Му каза: Блажена утробата, която Те е носила, и гърдите, от които си сукал.
- 28 А Той каза: По-добре кажи: Блажени онези, които слушат Божието слово и го пазят.
- 29 А когато народът се събираше около Него, започна да казва: Това поколение е нечестиво поколение. Иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знаменieto на (пророк) Йона.
- 30 Защото, както Йона стана знамение на ниневийците, така и Човешкият Син ще бъде за това поколение.
- 31 Южната царина ще се яви на съда с човешките от това поколение и ще ги осъди, защото дойде от краищата на земята да чуе Соломоновата мъдрост; а ето, тук има повече от Соломон.
- 32 Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение и ще ги осъдят, защото се покаяха чрез Ионовата проповед; а ето, тук има повече от Йона.
- 33 Никой, като запали светило, не го слага на скрито място, нито под шиника, а на светилника, за да виждат светлината онези, които влизат.
- 34 Светило на тялото ти е твоето око. Когато окото ти е чисто, цялото ти тяло е осветено; а когато е зло, и тялото ти е в мрак.

- 35 Затова внимавай, да не би светлината в тебе да е тъмнина.
- 36 Но ако цялото твое тяло бъде осветено, без да има тъмна част, то цялото ще бъде осветено, както когато светилото те осветява със сиянието си.
- 37 Като говореше, един фарисей Го покани да обядва у него; и Той влезе и седна да яде.
- 38 А фарисеят се учуди, като видя, че Той не се изми първо преди обяд.
- 39 Но Господ му каза: Сега вие, фарисеите, чистите външността на чашата и паницата; а вътрешността ви е пълна с грабеж и злина.
- 40 Безумци! Този, който е направил външното, не е ли направил и вътрешното?
- 41 Но давайте милостия от това, което имате; и ето, всичко ще бъде чисто за вас.
- 42 Но горко на вас, фарисеи! Защото давате десетък от гйозума, от седефчето и от всякакъв зеленчук, а пренебрегвате правосъдието и Божията любов. Но тези трябваше да правите, а онези да не пренебрегвате.
- 43 Горко на вас, фарисеи! Защото обичате първите столове в синагогите и поздравите по пазарите.
- 44 Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери! Защото сте като гробове, които не личат, така че хората, които ходят по тях, не знаят.
- 45 И един от законниците в отговор Му каза: Учителю, като казваш това, и нас обиждаш.
- 46 А Той каза: Горко и на вас, законниците! Защото товарите хората с бремена, които тежко се носят; а вие сами даже с един пръст не се допирате до бремената.
- 47 Горко на вас! Защото градите гробници на пророците, а бащите ви ги избиха.
- 48 И така, вие свидетелствате за делата на бащите си и се съгласявате с тях; защото те ги избиха, а вие им градите гробниците.
- 49 Затова и Божията премъдрост рече: Ще им изправам пророци и апостоли и някои от тях ще убият и изгонят;
- 50 за да се изиска от това поколение кръвта на всичките пророци, която е проливана от създаването на света,

- 51 от кръвта на Авел до кръвта на Захария, който загина между олтара и светилището. Да! Казвам ви, ще се изиска от това поколение.
- 52 Горко на вас, законници! Защото отнехте ключа на знанието - сами вие не влязохте и попречихте на тези, които искат да влезнат.
- 53 И като излезе оттам, книжниците и фарисеите започнаха яростно да Го преследват и да Го предизвикват да говори за още много неща,
- 54 като Го дебнеха, за да уловят нещо от думите Му.

- 12** Между това, като се събра едно многохиландно множество, дотолкова, че един други се тъпчеха, Той започна да говори на учениците Си: Преди всичко се пазете от фарисейския квас, който е лицемерие.
- 2 Няма нищо скрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае.
- 3 Затова, каквото сте говорили в тъмно, ще се чуе на светло; и каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от по-

- крива.
- 4 А на вас, Моите приятели, казвам: Не бойте се от тези, които убиват тялото и след това не могат нищо повече да направят.
- 5 Но ще ви предупредя от кого да се боите: бойте се от Онзи, Който, след като е убил, има власт да хвърля в пъкъла. Да! Казвам ви, от Него да се боите.
- 6 Не се ли продават пет врабчета за два асария? И нито едно от тях не е забравено пред Бога.
- 7 Но на вас и космите на главата са всички преброени. Не бойте се, вие сте много по-скъпи от врабчетата.
- 8 И казвам ви: Всеки, който изповяда Мене пред хората, аз ще го изповяда и Човешкият Син пред Божиите ангели;
- 9 но ако се отрече някой от Мене пред хората, аз ще го отрека и аз пред Божиите ангели.
- 10 И на всеки, който би казал дума против Човешкия Син, аз ще му се прости; но ако някой похули Святия Дух, няма да му се прости.
- 11 И когато ви заведат в синагогите и пред началствата и властите, не се безпокойте как или какво ще ви кажат, или какво ще ви каже.
- 12 Защото Святия Дух ще ви научи в същия час какво трябва да кажете.
- 13 И някой си от множеството Му рече: Учителю, кажи на брат ми да раздели с мене наследството.
- 14 А Той му каза: Човече, кой Ме е поставил да съдя или делея между вас?
- 15 И им каза: Внимавайте и се пазете от всякакво користолюбие; защото животът на човека не се състои в изобилието на имота му.
- 16 И им каза притча, като рече: Нивите на един богаташ родиха много плод.
- 17 И той размишляваше в себе си, като казваше: Какво да правя? Защото нямам къде да събера плодовете си.
- 18 И рече: Ето какво ще направя: ще съборя житниците си и ще построя по-големи, и там ще събера всичките си жита и богатата си.
- 19 И ще река на душата си: Душо, имаш много блага, натрупани за много години. Успокой се, яж, пий и се весели.
- 20 А Бог му каза: Глупако! Тази нощ ще ти изискат душата; а това, което си приготвил, чие ще бъде?
- 21 Така става с този, който събира имот за себе си, а не богатеет в Бога.
- 22 Рече още на учениците Си: Зато-ва ви казвам, не се безпокойте за живота си - какво ще ядете; нито за тялото си - какво ще облечете.
- 23 Защото животът е повече от храната и тялото - от облеклото.
- 24 Разгледайте враните, че не сеят, нито жънат; те нямат нито склад, нито житница, но пак Бог ги храни. Колко по-ценни сте вие от птиците!
- 25 И кой от вас може с безпокойство или с грижене да прибави един лакът на ръста си?
- 26 И така, ако и най-малкото нещо не можете да направите, защо се безпокойте за друго?
- 27 Разгледайте кремените как растат - не се трудят, нито предат; но ви казвам, че дори Соломон в цялата си слава не се е обличал както един от тях.
- 28 И ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, колко повече ще облича вас, маловерци!
- 29 И така, не търсете какво да ядете и какво да пиете, и не бъдете неспокойни;
- 30 защото всичко това търсят народите на света; а вашият Отец знае, че се нуждаете от това.
- 31 Но търсете (Божие) царство и (всичко) това ще ви се прибави.
- 32 Не бой се, малко стадо, защото вашият Отец благоволи да ви даде царството.
- 33 Продайте имота си и давайте милостиня; направете си кесии, които не овехтяват, неизчерпаемо съкровище на небесата, където крадец не се приближава, нито молец изяде.
- 34 Защото, където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.
- 35 Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви запалени;
- 36 и сами вие да приличате на човеци, които чакат господаря си, когато се върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа.
- 37 Блажени онези слуги, чийто гос-

подар ги намери будни, когато си дойде; истина ви казвам, че той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им прислужи.

38 И ако дойде на втора стража или на трета стража и ги намери така, блажени са онези слуги.

39 Но това да знаете, че ако домакинят знаеше в кой час ще дойде крадецът, щеше да бди и не би оставил да му подкопаят къщата.

40 Бъдете и вие готови; защото в час, когато не го мислите, Човешкият Син ще дойде.

41 Тогава Петър каза: Господи, само на нас ли казваш тази притча, или на всичките?

42 Господ каза: Кой е, прочее, онзи верен и благоразумен настойник, когото господарят му ще постави над домочатието си, за да им дава на време определената храна?

43 Блажен онзи слуга, чийто господар, когато си дойде, го намери, че прави така.

44 Истина ви казвам, че ще го пос-

тави над целия си имот.

45 Но ако онзи слуга рече в сърцето си: Господарят ми се забави; и започне да бие слугите и слугините, да яде, да пие и да се напива,

46 то господарят на онзи слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, който не знае, и като го посече, ще определи неговата участ с неверните.

47 И онзи слуга, който е знаел волята на господаря си, но не е бил готов да постъпил по волята му, ще бъде много бит.

48 А онзи, който не е знаел и е сторил нещо, което заслужава бой, малко ще бъде бит. И от всеки, на когото много е дадено, много ще се изисква; и на когото много са поверили, от него повече ще се изисква.

49 Огън дойдох да хвърля на земята; и какво повече да искам, ако вече се е запалил!

50 Но имам кръщение, с което трябва да се кръстя; и колко се измъчвам докато то се извърши!

51 Мислите ли, че съм дошъл да дам мир на земята? Не, казвам ви, а по-скоро разделение.

52 Защото отсега нататък петима в една къща ще бъдат разделени: трима против двама и двама против трима.

53 Ще се разделят баща против син и син против баща; майка против дъщеря и дъщеря против майка; свекърва против снаха и снаха против свекърва си.

54 Каза още на множествата: Когато видите облак да се издига от запад, веднага казвате: Дъжд ще вали; и така става.

55 И когато духа южен вятър, казвате: Ще стане жегата; и става.

56 Лицемери! Лицето на земята и на небето знаете да разпознавате, а това време как не знаете да разпознавате?

57 А защо от само себе си не съдите кое е право?

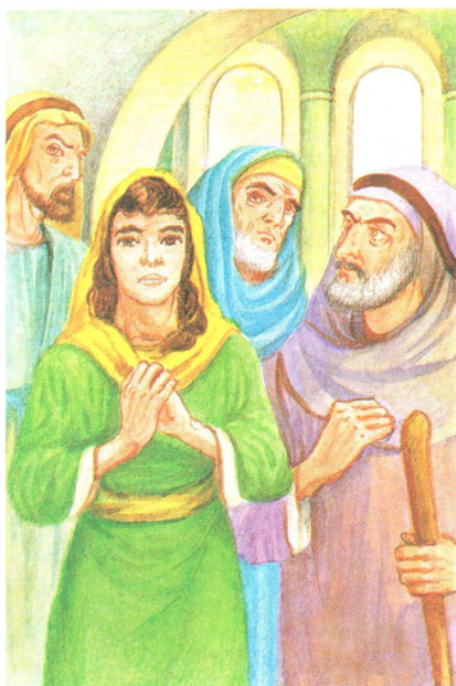
58 Защото, когато отиваш с противника си да се явиш пред управителя, постарай се по пътя да се освободиш от него, да не би да те завлече при съдията и съдията да те предаде на служителя, а служителя да те хвърли в тъмница.

59 Казвам ти, никак няма да излезеш оттам, докато не изплатиш и най-последната лепта.

- 13** В същото време присъстваха някои, които известиха на Исус за галилеяните, чиято кръв Пилат смесил с жертвите им.
- 2 И Той в отговор им каза: Мислите ли, че тези галилеяни са били най-грешни от всичките галилеяни, понеже са пострадали така?
- 3 Казвам ви: Не; но ако не се покаете, всички така ще загинете.
- 4 Или мислите ли, че онези осемнадесет души, върху които падна силоамската кула и ги уби, бяха погрешни от всички човещи, които живеят в Ерусалим?
- 5 Казвам ви: Не; но ако не се покаете, всички така ще загинете.
- 6 Каза и тази притча: Някой си имаше в лозето си посадена смокиня; и дойде да търси плод на нея, но не намери.
- 7 И каза на лозаря: Ето, три години как идвам да търся плод на тази смокиня, но не намирам. Отсечи я; защо да изтощава земята?
- 8 А той в отговор му каза: Господарю, остави я и това лято, докато разкопая около нея и насия тор;
- 9 и ако след това даде плод - добре, ако ли не - ще я отсечеш.

- 10 И една събота Той поучаваше в една от синагогите;
- 11 и ето, една жена, която имаше дух на немош от осемнадесет години; тя беше прегърбена и не можеше никак да се изправи.
- 12 А Исус, като я видя, повика я и ѝ каза: Жено, освободена си от твоята немош.
- 13 И положи ръце на нея; и тя веднага се изправи и славеше Бога.
- 14 А началникът на синагогата, като недоволстваше за това, че Исус изцели в събота, заговори и каза на множеството: Има шест дни, в които трябва да се работи; в тях идвайте и се изцелявайте, а не в съботен ден.

- 15 А Господ в отговор му каза: Лицемери! В събота не отвързвате ли всеки един от вас вола или осела си от яслите и не го ли завежда да го напои?
- 16 А тази жена, като дъщеря на Авраам, която сатана е държал вързана цели осемнадесет години, не трябваше ли да бъде развързана от тази връзка в съботен ден?
- 17 И като каза това, всичките Му

противници бяха засрамени и целият народ се радваше за всичките славни дела, които се вършеха от Него.

18 Тогава каза: На какво прилича Божието царство? И с какво да го сравня?

19 Прилича на синапово зърно, което човек взе и пося в градината си; и то растеше и стана голямо дърво, и небесните птици се подслоняваха по клончетата му.

20 И пак каза: С какво да сравня Божието царство?

21 Прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докато вкисна всичкото.

22 И по пътя Си за Ерусалим минаваше през градовете и през селата и поучаваше.

23 И някой си Му рече: Господи,

малцина ли са онези, които се спасяват? А Той им каза:

24 Подвизавайте се да влезете през тясната врата; защото ви казвам: мнозина ще се стараят да влязат и няма да могат.

25 След като стане домакинът и затвори вратата и вие, като останете навън и започнете да хлопате на вратата и да казвате: Господи отвори: Той в отговор ще ви каже:

Не ви зная откъде сте.

26 Тогава ще почнете да казвате: Ядохме и пихме пред Теб и по нашите улици си поучавал.

27 А Той ще рече: Казвам ви, не ви зная откъде сте; махнете се от Мене всички вие, които вършите неправда.

28 Ще бъде плач и скърцане със зъби, когато видите Авраам, Исаак, Яков и всички пророци в Божието царство, а себе си - изпдени вън.

29 И ще дойдат от изток и запад, от север и юг и ще седнат в Божието царство.

30 И ето, има последни, които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни.

31 В същия час дойдоха някои фаризеи, които Му казаха: Излез и си иди оттук, защото Ирод иска да те убие.

32 И Той им каза: Идете, кажете на тази лисица: ето изгонвам зли духове и изцелявам днес и утре, и на третия ден ще свърша.

33 Но днес и утре, и други ден трябва да пътувам; защото не е възможно пророк да загине вън от Ерусалим.

34 Ерусалиме! Ерусалиме! Ти, който убиваш пророците и с камъни убиваш пратените до тебе! Колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошка прибира пилците си под крилата си, но не искахте!

35 Ето, вашия дом се оставя пуст. Но казвам ви, няма да Ме видите, докато не кажете: Благословен Онзи, Който иде в Господното име.

14 Една събота, когато влезе да яде хляб в къщата на един от началниците на фарисеите, те Го наблюдаваха.

2 И ето, пред Него имаше един човек, болен от воднянка.

3 И Исус заговори на законниците и фарисеите и каза: Позволено ли е да се изцелява в събота, или не?

4 А те мълчаха. И Той, като хвана човека, изцели го и го пусна.

5 И им каза: Ако падне оселът или волът на някого от вас в кладенец, няма ли той на часа да го извади в съботен ден?

- 6 И не можаха да Му отговорят на това.
- 7 И като забелязваше как поканените избираха първите места, каза им една притча.
- 8 Когато те покани някой на сватба, не сядай на първия стол, да не би да е бил поканен от него някой по-почетен от теб
- 9 и да дойде този, който е поканил и теб и него, и ти рече: Отстъпи това място на този човек; и тогава ще започнеш със срам да заемаш последното място.
- 10 Но когато те поканят, иди и седни на последното място, и когато дойде този, който те е поканил, да ти каже: Приятелю, мини по-горе: тогава ще имаш почит пред всички, които седят с тебе на трапезата.
- 11 Защото всеки, който възвишава себе си, ще бъде смирен, а който смирява себе си, ще бъде възвисен.
- 12 Каза и на този, който Го беше поканил: Когато даваш обяд или вечеря, не кани приятелите си, нито братята си, нито роднините си, нито богати съседи, да не би и те да те поканят и ти бъде отплатено.
- 13 Но когато даваш угощение, покани бедни, сакати, куши, слепи:
- 14 и ще бъдеш блажен, защото те нямаат с какво да ти отплатят и ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните.
- 15 И като чу това, един от седящите с Него Му каза: Блажен онзи, който ще яде хляб в Божието царство.
- 16 А Той каза: Един човек даде голяма вечеря и покани мнозина.
- 17 И в часа на вечерята изпрати слугата си да каже на поканените: Елате, защото всичко е вече готово.
- 18 А те всички започнаха единодушно да се извиняват. Първият му каза: Купих си нива и трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини ме.
- 19 Друг каза: Купих си пет чифта волове и отивам да ги опитам; моля ти се, извини ме.
- 20 А друг каза: Ожених се и затова не мога да дойда.
- 21 И слугата дойде и каза това на господаря си. Тогава стопанинът разгневен рече на слугата си: Излез бързо на градските улици и пътеки и доведи тук бедните, сакадите, слепите и кушите.
- 22 И слугата каза: Господарю, направено е каквото си заповядал и има още място.

23 И господарят рече на слугата: Излез по пътищата и по оградите и колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми;

24 защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от вечерята ми.

25 А големи множества вървяха заедно с Него; и Той се обърна и им каза:

26 Ако дойде някой при Мен и не намрази баща си и майка си, жена си и децата си, братята си и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик.

27 Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

28 Защото кой от вас, когато иска да построи кула, не сяда първо да пресметне разниските - дали ще има с какво да я доизкара?

29 Да не би като положи основа, а не може да довърши, всички, които гледат, да започнат да му се присмиват и да казват:

30 Този човек започна да строи, но не можа да довърши.

31 Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, няма да седне първо да се посъветва - може ли с десет хиляди да се противопостави онези, които идва срещу него с двадесет хиляди?

32 Иначе, докато другият е още далеч, изпраща посланици да иска условия за мир.

33 И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко, което има, не може да бъде Мой ученик.

34 И така, добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво ще се поправи?

35 Тя не струва нито за земята, нито за тор; а я изхвърлят навън. Който има уши да слуша, нека слуша.

15 А всичките бирници и грешници се приближиха при Него да Го слушат.

2 А фарисеите и книжниците роптаеха, като казваха: Този приема грешниците и яде с тях.

3 И Той им разказа тази притча, като каза:

4 Кой от вас, ако има сто овце и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесет и деветте в пустинята и не отива след изгубената, докато я намери?

5 И като я намери, вдига я на рамената си радостен.

6 И като си дойде у дома, свиква приятелите си и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, защото си намерих изгубената овца.

7 Казвам ви, че също така ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, отколкото за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.

8 Или коя жена, ако има десет драхми и изгуби една драхма, не запалва светило, не помита къщата и не търси грижливо, докато я намери?

9 И като я намери, свиква приятелите и съседките си и казва: Радвайте се с мене, защото намерих драмата, която бях изгубила.

10 Също така казвам ви - има радост пред Божиите ангели за един грешник, който се кае.

11 Каза още: Някой си човек имаше двама сина.

12 И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота. И той им раздели имота.

13 И не след много дни по-малкият син си събра всичко и отиде в далечна страна, и там пропиля имота си с разпуснатия си живот.

14 А след като пропиля всичко, настанана голям глад в оная страна; и той изпадна в лишение.

15 И отиде да се представи на един от гражданите на оная страна, който го прати на полетата си да пасе свине.

16 И желаше да се насити с рошковите, от които ядат свинете; но никой не му даваше.

17 И като дойде на себе си, каза: Колко наемници на баша ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам от глад!

18 Ще стана да ида при баша си и ще му река: Тате, съгреших против небето и пред тебе;

19 не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си.

20 И стана и отиде при баша си. А когато беше още далеч, баша му го видя, смили се и като се завете, хвърли се на врата му и го целуваше.

21 Каза му синът: Тате, съгреших

против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син.

22 Но башата рече на слугите си: Бързо изнесете най-хубавата премяна и го облечете, служете пръстен на ръката му и сандали на краката му;

23 и докарайте угоеното теле и го заколете; и нека ядем и се веселим,

24 защото този мой син бе мъртъв и оживя, изгубен бе и се намери. И започнаха да се веселят.

25 А по-старият му син беше на нивата; и като си идваше и се приближи до къщата, чу песни и игри.

26 И повика един от слугите и попита какво е това.

27 А той му каза: Брат ти си дойде; и баша ти закла угоеното теле, защото го прие здрав.

28 И той се разсърди и не искаше да влезе; а баша му излезе и започна да го моли.

29 А той в отговор каза на баша си: Ето, толкова години ти работя и никога не съм престъпил някоя

твоя заповед; но на мене не си дал дори едно яре някога, за да се повеселя с приятелите си;

30 а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него ти закла угоеното теле.

31 А той му каза: Синко, ти си винаги с мен и всичко мое е твое.

32 Но подобаваше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат беше мъртъв и оживя; и изгубен беше и се намери.

16 Каза още на учениците Си: Един богаташ имаше настойник, когото обвиниха пред него, че разпилявал имота му.

2 И той го повика и му каза: Какво е това, което слушам за тебе? Дай сметка за настойничеството си; защото не можеш вече да бъдеш настойник.

3 Тогава настойникът си каза: Какво да направя, след като господарят ми отнема от мене настойниче

ството? Нямам сила да копая, а да прося ме е срам.

4 Сетих се какво да направя, за да ме приемат в къщите си, когато бъда отстранен от настойничеството.

5 И като повика всеки от дължниците на господаря си, каза на първия: Колко дължиш на господаря ми?

6 А той рече: Сто мери масло. И му каза: Вземи разписката си и бързо седни и напиши петдесет.

7 После каза на друг: А ти колко дължиш? А той отговори: Сто мери жито. И му каза: Вземи разписката си и напиши осемдесет.

8 И господарят похвали неверния настойник, за това, че е постъпил остроумно; защото синовете на този век са по-хитроумни спрямо своето поколение от синовете на светлината.

9 А аз ви казвам, спечелете си приятели чрез неправедното богатство, та когато се привърши, да ви приемат във вечните жилища.

10 Верният в най-малкото и в многото е верен, а неправедният в най-малкото и в многото е неправеден.

11 И така, ако в неправедното богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското богатство?

12 И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето?

13 Никой служител не може да служи на двама господари; защото или ще намрази единия и ще обикне другия, или ще се привърже към единия, а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона.

14 Всичко това слушаха и фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се присмиваха.

15 А Той им рече: Вие сте онези, които се показвате праведни пред хората; но Бог знае вашите сърцата; защото онова, което се цени високо между хората, е мерзост пред Бога.

16 Законът и пророците бяха до Йоан; от тогава Божието царство се благовества и всеки се насилва да влиза в него.

17 Но по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една точка от закона да отпадне.

18 Всеки, който напусне жена си и се ожени за друга, прелюбодейст-

- вува; и който се жени за напуснатата от мъж, той прелюбодействува.
- 19 Имаше някой си богаташ, който се обличаше в пурпур и висон и всеки ден се веселеше блестящо.
- 20 Имаше и един сиромаш на име Лазар, покрит със струпеи, когото слагаха да лежи пред портата му,
- 21 като желаше да се нахрани от трохите, които падаха от трапезата на богаташа; и кучетата идваха и лижеха раните му.
- 22 Умря сиромашът и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и беше погребан.
- 23 И в пъкъл, като беше на мъки и повдигна очи, видя отдалеч Авраам и Лазар в неговото лоно.
- 24 И той извика, казвайки: Отче Аврааме, смили се над мен и изпрати Лазар да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки в този пламък.
- 25 Но Авраам рече: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага

приживе, така както Лазар - злините; а сега той тук се утешава, а ти се мъчиш.

- 26 И освен всичко това, между нас и вас е утвърдена голяма бездна, така че онези, които биха искали да минат оттук към вас, да не могат, нито пък оттам да преминат към нас.
- 27 А той каза: Като е тъй, моля ти се, отче, да го пратиш в бащиния ми дом;
- 28 защото имам петима братя - за да им засвидетелства, да не би да дойдат и те на това място на мъчение.
- 29 Но Авраам каза: Имат Мойсей и пророците; нека слушат тях.
- 30 А той рече: Не, отче Аврааме; но ако отиде при тях някой от мъртвите, ще се покаят.
- 31 Тогава той му каза: Ако не слушат Мойсей и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой, пак няма да се убедят.

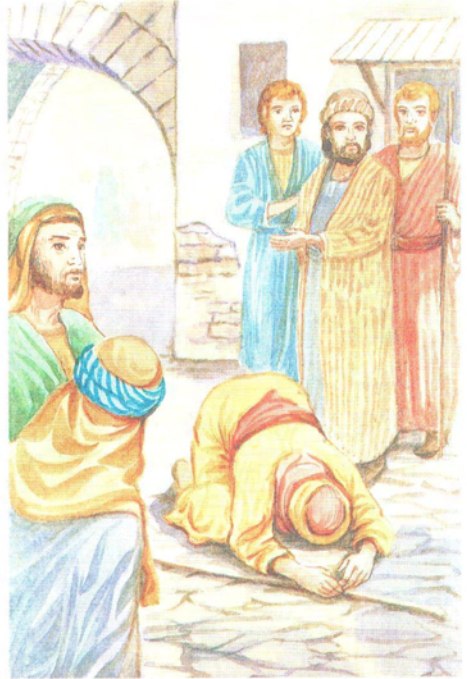
17 И рече на учениците Си: Не е възможно да не дойдат съблазнителите;

- но горко на онзи, чрез когото идват!
- 2 По-добре би било за него да се окачи един голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето, а не да съблазни един от тези малките.
- 3 Внимавайте на себе си. Ако прегреша брат ти, смърти го; и ако се покае, прости му.
- 4 И седем пъти на ден ако ти сгреша и седем пъти се обърне към теб и каже: Покаявам се! - прощавай му.
- 5 И апостолите рекоха на Господа: Придай ни вяра.
- 6 А Господ каза: Ако имате вяра колкото синапово зърно, щяхте да кажете на тази черница: Изкорени се и се насади в морето; и тя би ви послушала.
- 7 А кой от вас, ако има слуга да му оре или да му пасе, ще му каже веднага, щом си дойде от нива: Ела и седни да ядеш?
- 8 Няма ли вместо това да му каже: Пригответи нещо да вечерям, препаша се и ми пошета, докато ям и пия, а ти ще ядеш и пиеш след това?
- 9 Нима ще благодари на слугата за това, че е свършил каквото е било заповядано? (Не вярвам).
- 10 Също така и вие, когато извършвате всичко, което ви е заповядано, казвайте: Ние сме безполезни слуги; извършихме само това, което бяхме длъжни да извършим.
- 11 И в пътуването Си към Ерусалим Той минаваше границата между Самария и Галилея.
- 12 И когато влизаше в едно село, срещнаха Го десет души прокажени, които, като се спряха надалеч,
- 13 извикаха със силен глас, казвайки: Исусе, Наставниче, смили се над нас!
- 14 И като ги видя, каза им: Идете, покажете се на свещениците. И когато отиваха, се очистиха.
- 15 А един от тях, като видя, че е изцелен, се върна и със силен глас славеше Бога.
- 16 и падна на лице пред краката на Исус, и Му благодареше. И той бе самарянин.
- 17 А Исус в отговор му каза: Нали се очистиха десетимата? А къде са деветимата?
- 18 Не се ли намериха и други да се

върнат и въздадат слава на Бога, освен този другоплеменник?

- 19 И рече му: Стани и си иди; твоята вяра те изцели (спаси).

- 20 А когато беше попитан от фарисеите кога ще дойде Божието царство, Исус в отговор им каза: Божието царство не иде така, че да се забелязва;
- 21 нито ще рекат: Ето тук е, или Там е - защото, ето, Божието царство е вътре във вас.
- 22 И каза на учениците: Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите поне един от дните на Човешкия Син, но няма да видите.
- 23 И като ви кажат: Ето, тук е, или Там е да не отидете нито да тичате след тях.
- 24 Защото, както светкавицата, когато блесне от единия край на небето, свети до другия край на небето, така ще бъде и Човешкият Син в Своя ден.
- 25 Но първо Той трябва много да пострада и да бъде отхвърлен от това поколение.
- 26 И както стана в дните на Ной, така ще бъде и в дните на Човешкия Син:
- 27 дядяха, пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ной вле-

- зе в ковчега; и дойде потопът и ги погуби всички.
- 28 Също така, както стана в дните на Лот - ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, салиха и строяха:
- 29 но в деня, когато Лот излезе от Содом, от небето заваляха огън и сяра и погубиха всички -
- 30 така ще бъде и в деня, когато ще се яви Човешкият Син.
- 31 В онзи ден, който се намери на покрива на къщата, а вещите му са въщи, да не слеза да ги взима; и който е на полето, той също да не се обръща назад.
- 32 Помнете жената на Лот.
- 33 Който иска да спечели живота си, ще го изгуби; а който го изгуби, ще го запази.
- 34 Казвам ви, в онази нощ двама ще бъдат на едно легло: единият ще се вземе, а другият ще се остави.
- 35 Две жени ще мелят заедно: едната ще се вземе, а другата ще се остави.
- 36 (Двама ще бъдат на нива; единият ще се вземе, а другият ще се остави).
- 37 Отговориха Му, като казаха: Къде Господи? А Той им рече: Където е трупът, там ще се събират и орлите.

18 Каза им и една притча за това, че трябва винаги да се молят и да не се уморяват, като рече:

- 2 В един град имаше един съдия, който не се боеше от Бога и човека не зачиташе.
- 3 В същия град имаше една вдовица, която идваше при него и му казваше: Отдай ми правото спрямо противника ми.
- 4 Но той за известно време не искаше. Но после си каза: Въпреки, че не се боя от Бога и хората не зачитам,
- 5 пак, понеже тази вдовица ми досажда, ще ѝ отдам правото, да не би да ме измори с непрекъснатото си идване.
- 6 И Господ рече: Слушайте какво каза неправедния съдия!
- 7 А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, макар и да се бави спрямо тях?
- 8 Казвам ви, че скоро ще им даде правото. Но когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?
- 9 Също и на онези, които разчитаха

на себе си, че са праведни, и презираха другите, каза и тази притча:

- 10 Двама души: единият - фарисей, а другият - бирник, отидоха в храма да се помолят.
- 11 Фарисеят, като се изправи, се молеше в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите хора - грабители, неправедни, прелюбодейци или като този бирник.
- 12 Постя два пъти в седмицата, давам десетък от всичко, което придобия.
- 13 А бирникът, като стоеше надалеч, не искаше дори очите си да повдигне към небето, а се биеше в гърди и казваше: Боже, бди милостив към мене, грешника.

- 14 Казвам ви, че този слезе у дома си оправдан, а не онзи: защото всеки, който възвишава себе си, ще бъде смирен, а който смирява себе си, ще бъде възвисен.
- 15 Донесоха още при Него малките си деца, за да се докосне до тях, а учениците, като видяха, ги смъмриха.
- 16 Но Исус ги повика и каза: Оставете децата да дойдат при Мене и

- не ги възпирайте, защото на такива е Божието царство.
- 17 Истина ви казвам, който не приеме Божието царство като детенце, той никак няма да влезе в него.
- 18 И някой си началник Го попита, казвайки: Благ учителию, какво да направя, за да наследя вечен живот?
- 19 А Исус му рече: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог.
- 20 Знаеш заповедите: Не прелюбодействай; не убивай; не кради; не лъжесвидетелствай; почитай баща си и майка си.
- 21 А той каза: Всичко това съм опазил от младостта си.
- 22 Исус, като го чу, му каза: Едно още ти не достига. Продай всичко, което имаш, и го раздай на бедните, и ще имаш съкровище на небето; и ела и Ме следвай.
- 23 А той, като чу това, много се наскърби, защото беше твърде богат.
- 24 И Исус като го видя, че много се

- наскърби, каза: Колко трудно ще влязат в Божието царство онези, които имат богатство!
- 25 Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.
- 26 А онези, които чува това, рекоха: Тогава кой може да се спаси?
- 27 А Той каза: Невъзможното за човешките е възможно за Бога.
- 28 А Петър рече: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме.
- 29 А Той им каза: Истина ви казвам, няма никой, който да е оставил къща или родители, или братя, или жена, или деца заради Божието царство,
- 30 и който не ще получи многократно повече в сегашно време, а в идващия век - вечен живот.
- 31 И като взе дванадесетте при Себе Си, им каза: Ето, отиваме в Ерусалим и всичко, което е писано чрез пророците за Човешкия Син, ще се изпълни.
- 32 Защото ще бъде предаден на езициниците, които ще се подиграят с Него и ще Го оскърбят, и ще Го заплуют,
- 33 и ще Го бият, и ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне.
- 34 Но те не разбираха нищо от това; тази дума беше скрита за тях и те не разбираха това, което им казваше.
- 35 А когато Той се приближаваше до Ерихон, един слепец седеше край пътя да проси.
- 36 И като чу, че минава народ, попита какво е това.
- 37 И му казаха, че Исус Назарянинът минава.
- 38 Тогава той извика, като каза: Исусе, Сине Давидов, смили се над мен!
- 39 А тези, които вървяха отпред го смърхиха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се над мен!
- 40 И така, Исус се спря и заповяда да Му го доведат. И като се приближи, Той го попита:
- 41 Какво искаш да ти сторя? А той каза: Господи, да прогледам.
- 42 Исус му каза: Прогледай! Твоята вяра те изцели.
- 43 И той веднага прогледна и Го последва, като славеше Бога. И целия народ, като видяха това, въздаде хвала на Бога.

19 След това Исус влезе в Ерихон и минаваше през града.

2 И ето, един човек на име Закхей, който беше началник на бирниците и беше богат,

3 искаше да види кой е Исус, но не можеше поради множеството, защото беше малък на ръст.

4 И се завтече напред и се покачи на една смокиня, за да Го види; защото щеше да мине през онзи път.

5 Исус, като дойде на това място, погледна нагоре и му каза: Закхее, слез бързо, защото днес трябва да отседна у дома ти.

6 И той побърза да слезе и Го прие с радост.

7 И като видяха това, всички негодуваха, казвайки: При грешен човек влезе да отседне.

8 А Закхей стана и каза на Господа: Господи, ето давам половината от имота си на бедните; и ако някак съм ограбил някого несправедливо, връщам му четворно.

9 И Исус му рече: Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син.

10 Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото.

11 И като слушаха това, Той прибави и още една притча, защото беше близо до Ерусалим и защото те си мислеха, че Божието царство щеше веднага да се яви.

12 Затова каза: Някой си благородник отиде в далечна страна да получи за себе си царство и да се върне.

13 И като повика десет от слугите си, даде им десет мнаси и им каза: Търгувайте, докато дойда.

14 Но неговите граждани го мразеха и изпратиха след него посланици да кажат: Ние не искаме този да царува над нас.

15 А като получи царството и се върна, заповяда да му повикат онези слуги, на които бе дал парите, за да узнае кой какво е припечелили чрез търгуване.

- 16 Дойде първият и рече: Господарю, твоята мнаса спечели десет мнаси.
- 17 И той му каза: Хубаво, добри слуго! Понеже се показа верен в твърде малкото, имай власт над десет града.
- 18 Дойде и вторият и рече: Господарю, твоята мнаса принесе пет мнаси.
- 19 И на него каза: Бъди и ти над пет града.
- 20 Дойде и друг и рече: Господарю, ето твоята мнаса, която пазах скъпана в кърпа.
- 21 защото се боях от тебе, понеже си строг човек: взимаш това, което не си положил, и жънеш, което не си посял.
- 22 Господарят му каза: От устата ти ще те съдя, зли слуго. Знаел си, че съм строг човек, който взимам това, което не съм положил, и жъна, което не съм сял:
- 23 тогава защо не вложи парите ми в банката, та аз, като си дойдох, щях да ги прибера с лихвата?
- 24 И рече на присъстващите: Вземете от него мнасата и я дайте на този, който има десет мнаси.
- 25 Рекоха му: Господарю, той има вече десет мнаси!
- 26 Казвам ви, че на всеки, който има, ще се даде: а от този, който няма, от него ще се отнеме и това, което има.
- 27 А онези мои неприятели, които не искаха да царувам над тях ги доведете тук и ги посечете пред мен.
- 28 И когато каза това, Исус продължи напред, отивайки към Ерусалим.
- 29 И когато се приближи до Витфация и Витания, до хълма, наречен Елеонски, изпрати двама от учениците, като им каза:
- 30 Идете в селото, което е срещу вас, където, като влизате, ще намерите едно осле, вързано, което никой човек не е възсядал: отвържете го и го докарайте.
- 31 И ако някой ви попита: Защо го отвързвате? - кажете така: На Господа трябва.
- 32 И изпратените отидоха и намериха, както им беше казал.
- 33 И като отвързаха ослето, стопаните му им рекоха: Защо отвързвате ослето?

- 34 А те казаха: На Господа трябва.
- 35 И го докараха при Исус и като намятаха дрехите си на ослето, качиха Исус.
- 36 И като минаваше Той, хората постилаха дрехите си по пътя.

37 И когато вече се приближаваше до превалата на Елеонския хълм, цялото множество ученици започнаха да се радват и със силен глас да славят Бога за всичките чудеса, които бяха видели, казвайки:

38 Благословен Царят, Който иде в Господното име! Мир на небето и слава във висините!

39 А някои от фарисеите сред множеството Му казаха: Учителю, смърти учениците Си.

40 И Той в отговор рече: Казвам ви, че ако тези млъкнат, то камъните ще извикат.

41 И като се приближи и видя града, плака за него и каза:

42 Да беше знаел ти - да, ти - поне в този (твой) ден това, което служи за мира ти! Но сега това е скрито от очите ти.

43 Защото ще дойдат върху тебе дни, когато твоите неприятели ще издигнат окопи около тебе, ще те обсадят, ще те утеснят отвред

44 и ще те сравнят със земята и теб, и децата ти в теб, и няма да оставят в тебе камък върху камък; защото ти не позна времето, кога-

то беше посетен.

45 И като влезе в храма, започна да изпъжда онези, които продаваха, като им казваше:

46 Писано е: И домът Ми ще бъде молитвен дом; а вие го направихте разбойнически вертеп.

47 И поучаваше всеки ден в храма. А главните свещеници, книжниците и народните първенци се стараеха да Го погубят;

48 но не намираха какво да сторят, понеже всички хора се бяха прилепили при Него да Го слушат.

20 И в един от дните, когато Той поучаваше народа в храма и проповядваше благовестието, пред Него застанаха главните свещеници и книжниците със старейшините и Му рекоха:

2 Кажи ни с каква власт правиш това или кой е онзи, който Ти е дал тази власт?

3 И Той им отговори и каза: Ще ви задам и Аз един въпрос и Ми отговорете:

4 Иоановото кръщение от небето ли беше или от човешките?

5 А те разсъждаваха помежду си,

като казваха: Ако речем: От небото - ще каже: Защо го не повярвахте?

6 Но ако речем: От човеците - целият народ ще ни убият с камъни, защото са убедени, че Йоан беше пророк.

7 И отговориха, че не знаят откъде беше.

8 Тогава Исус им каза: И Аз не ви казвам с каква власт правя това.

9 И започна да казва на народа тази притча: Един човек насади лозе, даде го под наем на лозари и отиде в чужбина за дълго време.

10 И на определеното време прати един слуга при лозарите, за да му дадат от плода на лозето; но лозарите го биха и го отпратиха празен.

11 И изпрати друг слуга; но те и него биха, безсрамно го оскъrbиха и го отпратиха празен.

12 Изпрати и трети; но те и него нараниха и изхвърлиха.

13 Тогава стопанинът на лозето каза: Какво да сторя? Ще изпратя възлюбения си син; може него да почетат, като го видят.

14 Но лозарите, като го видяха, разсвиха помежду си, като казаха: Това е наследникът; хайде да го убием, за да стане наследството наше.

15 Изхвърлиха го вън от лозето и го убиха. И така, какво ще им стори стопанинът на лозето?

16 Ще дойде и ще погуби тези лозари и ще даде лозето на други. А като чуха това, рекоха: Дано не бъде!

17 А Той ги погледна и каза: Тогава какво значи това, което е написано:

Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла?

18 Всеки който падне върху този камък, ще се разбие, а върху когото падне, ще го смаже.

19 И в същия час книжниците и главните свещеници търсеха да сложат ръце на Него, защото разбраха, че Той каза тази притча против тях, но се бояха от народа.

20 И като Го наблюдаваха, пратиха шпиони, които се преструваха, че са праведни, за да Го уловят някоя Негова дума, така че да Го предадат на началството и на властта на управителя.

21 И те Го попитаха, казвайки: Учителю, знаем, че право говориш и учиш, и у Тебе няма лицемерие, а учиш Божия път според истината;

22 право ли е за нас да даваме данък на кесаря или не?

23 А Той разбра лукавството им и им каза:

24 Покажете ми един динарий. Чий образ и надпис има? И (в отговор) казаха: На кесаря.

25 А Той рече: Тогава отдавайте кесаревото на кесаря, а Божието - на Бога.

26 И не можаха да уловят нищо в думите Му пред народа; и зачудени на отговора Му, млъкнаха.

27 Тогава се приближиха някои от садукееите, които твърдят, че няма възкресение, и Го попитаха, казвайки:

28 Учителю, Мойсей ни е писал: Ако умре на някого брат му, който е женен, но е бездетен, неговият брат да вземе жена му и да въздигне потомък на брат си.

29 А имаше седем братя. И първият взе жена и умря бездетен;

ЛУКА 20, 21

30 и вторият я взе и умря бездетен;
31 взе я и третият: така също и седмината я взеха и умряха, без да оставят деца.

32 А после умря и жената.

33 И така, във възкресението на кого от тях ще бъде жена, защото и седмината я имаха за жена.

34 А Исус им каза: Синовете на този свят се женят и се омъжват;

35 а онези, които се удостояват да достигнат онзи свят и възкресението от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват.

36 И не могат вече да умрат, понеже са като ангелите; и като синове на възкресението са синове на Бога.

37 А че мъртвите биват възкресени, това и Мойсей показа в мястото, където писа за къпината, когато нарече Господа Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яков.

38 Но Той не е Бог на мъртвите, а на живите; защото за Него всички са живи.

39 А някои от книжниците в отговор казаха: Учителю, Ти добре каза.

40 Защото не смееха вече за нищо да Го попитат.

41 И Той им рече: Как казват, че Христос е Давидов Син?

42 Защото сам Давид казва в книгата на Псалмите: Рече Господ на моя Господ: Седи от дясната Ми страна,

43 докато положи враговете ти под нозете Ти.

44 И тъй, Давид Го нарича Господ; тогава как е негов Син?

45 И когато целият народ слушаше, Той каза на учениците Си:

46 Пазете се от книжниците, които обичат да ходят пременени и обичат поздравя по пазарите, първите столове в синагогите и първите места по угощенията;

47 които изпояждат домовете на вдовиците и принасят за показ дълги молитви. Те ще получат по-голямо осъждение.

21 Като повдигна очи, Исус видя богатите, че пускат даровете си в касата.

2 А видя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти.

3 И рече: Истина ви казвам, че тази

бедна вдовица пусна повече от всички:

4 защото всички тези пуснаха в даровете (за Бога) от излишъка си; а тя от немотията си пусна цялото си препитание, което имаше.

- 5 И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и посветени приноси, Той рече:
- 6 Ще дойдат дни, когато от това, което гледате, няма да остане тук камък върху камък, който да не бъде сринат.
- 7 И Го попитаха, като казаха: Учителю, а кога ще бъде това? И какъв ще бъде белегът, когато предстои да стане това?
- 8 А Той каза: Внимавайте да не ви подбудят; защото мнозина ще дойдат в Моё име и ще казват: Аз съм Христос и Времето наближи. Да не отидете след тях.
- 9 И когато чуете за войни и размирици, да не се уплашите; защото тези неща трябва първо да станат, но краят не е веднага.
- 10 Тогава им каза: Народ ще се повдигне против народ и царство против царство;
- 11 и ще има големи земетресения и на разни места - глад и мор; ще има и ужаси, и големи знамения от небето.
- 12 А преди да стане всичко това, ще сложат ръце на вас и ще ви преследват, като ви предават на синагоги и в тъмници, и ще ви завеждат пред царе и пред управители заради Моето име.
- 13 Това ще ви служи за свидетелство.
- 14 И така, решете в сърцата си да не обмислите предварително какво ще отговаряте;
- 15 защото Аз ще ви дам уста и мъдрост, на която всичките ваши противници ще бъдат безсилни да противостоят или противоречат.
- 16 А ще бъдете предадени дори и от родители и братя, от роднини и приятели; и ще умъртвят някои от вас.
- 17 И ще бъдете мразени от всички заради Моето име.
- 18 Но и косъм от главата ви няма да загине.
- 19 Чрез твърдостта си ще придобие те душите си.
- 20 А когато видите Ерусалим, че е заобиколен от войски, тогава знайте, че е наближило запустяването му.
- 21 Тогава онези, които са в Юдея, нека бягат в планините и които са всред града, нека излязат вън, а които са в околностите, да не влизат в него.
- 22 Защото това са дни на отмъщение, за да се изпълни всичко, което е писано.
- 23 Но горко на бременните и на кърмещите през онези дни! Защото ще има голямо бедствие в страната и гняв върху тези хора.
- 24 Те ще паднат под острието на меча и ще бъдат откарани в плен по всичките народи; и Ерусалим ще бъде тъпкан от народите, докато се изпълнят времената на езичниците.
- 25 И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, които ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните.
- 26 Човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят.
- 27 И тогава ще видят Човешкия Син, идещ в облак със сила и голяма слава.
- 28 А когато започне да става това, изправете се и повдигнете главите си, защото изкуплението ви наближава.
- 29 И им каза притча: Погледнете смокинята и всичките дървета.
- 30 Когато вече покарат, вие, като видите това, сами знаете, че лятото е вече близо.
- 31 Също така и вие, като видите, че става това, да знаете, че Божието царство е близо.
- 32 Истина ви казвам, че това поколение няма да премине, докато не се сбъдне всичко това.
- 33 Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.
- 34 Но пазете се, да не би сърцата ви да натегнат от преяждане, пиянство и житейски грижи и онзи ден ви постигне внезапно;
- 35 защото той ще дойде като примка върху всички, които живеят по лицето на цялата земя.
- 36 Но блете всякога и се молете, за да се удостоите да избегнете всичко това, което предстои да стане, и да застанете пред Човешкия Син.
- 37 И Той всеки ден поучаваше в храма; а всяка нощ излизаше и нощуваше на хълма, наречен Елеонски.
- 38 А на сутринта целият народ идваше при Него в храма да Го слуша.

22 А приближаваше празникът на безквасните хлябове, който се нарича Пасха.

2 А главните свещеници и книжниците обмисляха как да Го умърт-

вят; защото се бояха от народа.

3 Тогава сатана влезе в Юда, наречен Искаротски, който беше от числото на дванадесетте;

4 и той отиде и се наговори с главните свещеници и началниците на стражата как да им Го предаде.

5 И те се зарадваха и се споразумяха да му дадат пари.

6 И той обеща и търсеше удобен случай да Го предаде, когато би отсъствало множеството.

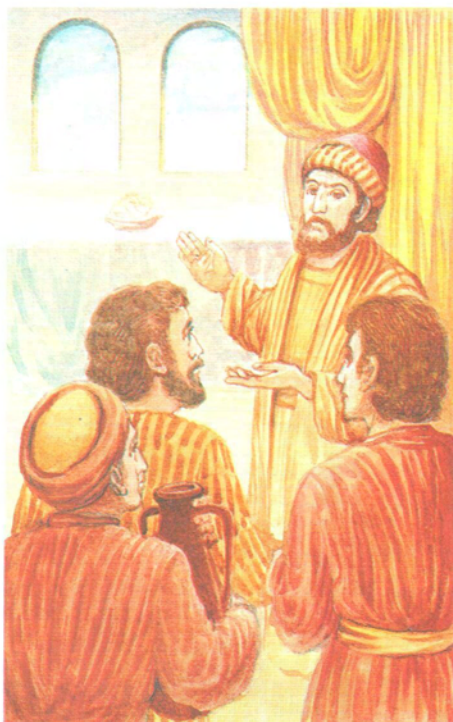

7 И настана денят на безквасните хлябове, когато трябваше да жертват пасхата.

8 И Исус изпрати Петър и Йоан и им рече: Идете и ни пригответе, за да ядем пасхата.

9 А те Му казаха: Къде искаш да приготвим?

10 А Той им рече: Ето, като влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода: последвайте го в къщата, в която влезе,

11 и кажете на стопанина на къщата: Учителят пита: Къде е гостната стая, в която ще ям пасхата с учениците Си?

12 И той ще ви посочи голяма горна стая, послана: там пригответе.

13 И като отидоха, намериха, както им беше казал; и приготвиха пасхата.

14 И като дойде часът, Той седна на трапезата и апостолите с Него.

15 И им рече: Твърде много съм желал да ям тази пасха с вас, преди да пострадам;

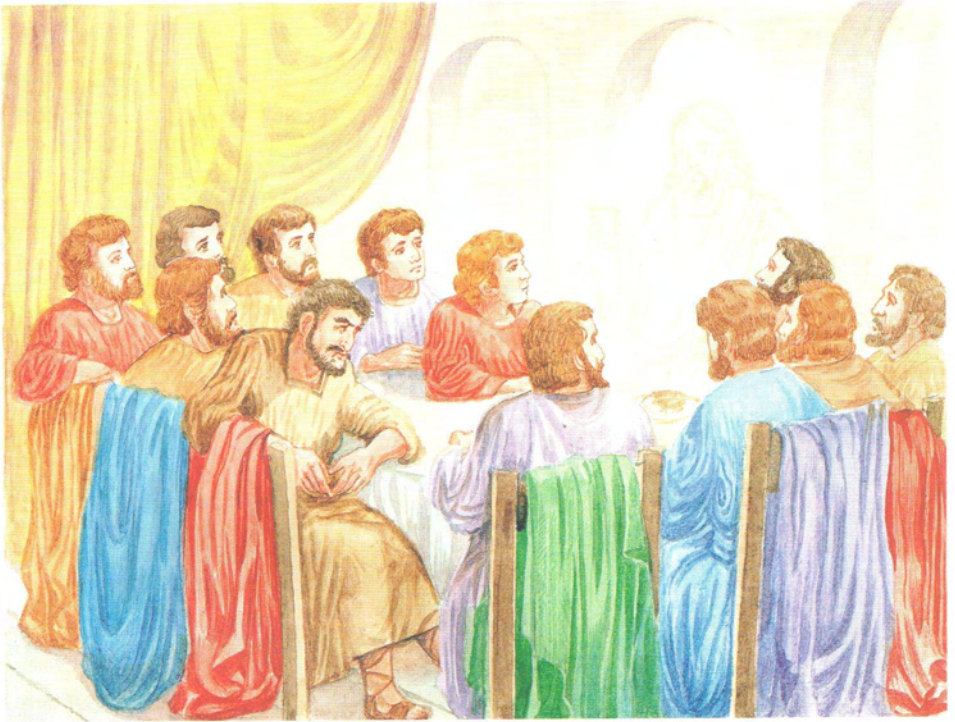
16 защото ви казвам, че няма да я ям, докато не се изпълни в Божието царство.

17 И като взе чаша, благодари и рече: Вземете това и го разделете помежду си;

18 защото ви казвам, че няма вече да пия от плода на лозата, докато не дойде Божието царство.

19 И взе хляб и като благодари, разчупи го, даде им и каза: Това е Моето тяло, което за вас се дава: това правете за Мое възпоменание.

20 Така взе и чашата след вечерята

- и каза: Тази чаша е новият завет в Моята кръв, която за вас се пролива.
- 21 Но ето, ръката на този, който Ме предава, е с Мене на трапезата.
- 22 Защото Човешкият Син наистина отива, както е било определено; но горко на този човек, чрез когото се предава!
- 23 И те започнаха да се питат помежду си кой ли от тях ще е този, който ще стори това.
- 24 Стана още и спор помежду им кой от тях се счита за по-голям.
- 25 А Той им каза: Царете на народите господстват над тях и тези, които ги владеят, се наричат благодетели.
- 26 Но вие недейте така; а по-големият между вас нека бъде като по-малкия и който ръководи - като онзи, който слугува.
- 27 Защото кой е по-голям: този, който седи на трапезата ли, или онзи, който слугува? Не е ли този, който седи на трапезата? Но Аз съм сред вас, като онзи, който слугува.
- 28 А вие сте онези, които устояхте с Мене в Моите изпитания.
- 29 Затова, както Моят Отец завеща царството на Мен, а Аз завещавам на вас -
- 30 да ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство; и да седнете на престоли да съдите дванадесетте израилеви племена.
- 31 (И рече Господ:) Симоне, Симоне, ето, сатана ви изиска, за да ви пресее като жито;
- 32 но Аз се молих за тебе, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.
- 33 Петър Му каза: Господи, готов съм да отида с Теб и в тъмница, и на смърт.
- 34 А Той рече: Казвам ти, Петре, петелът няма да пропее днес, докато не си се отрекъл три пъти, че Ме познаваш.
- 35 И им рече: Когато ви пратих без кесия, без торба и без сандали, останяхте ли лишени от нещо? А те казаха: От нищо.
- 36 И им каза: Но сега, който има кесия, нека я вземе, също и торба; и който няма, нека продаде дрехата си и нека си купи нож;
- 37 защото ви казвам, че трябва да се изпълни в Мен и това писание: И към беззаконници биде причислен, защото писаното за Мене наближава към своето изпълнение.

ЛУКА 22

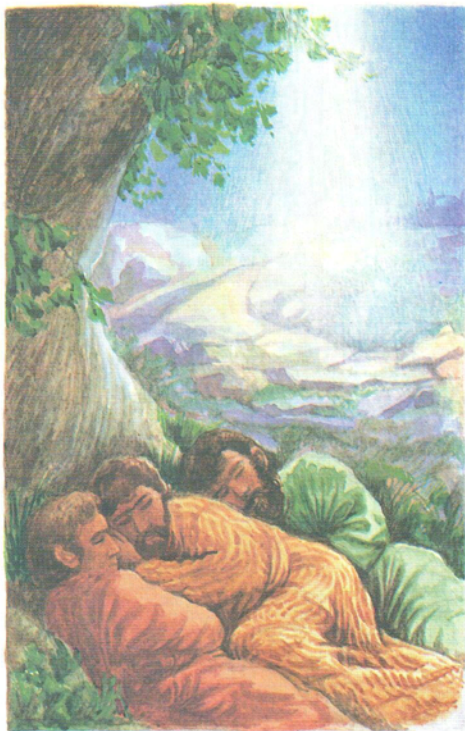
38 И те казаха: Господи, ето тук има два ножа. А Той им рече: Достатъчно е.

39 И като излезе, отиде по обичая Си на Елеонския хълм; и учениците Му Го последваха.

40 И като дойде на мястото, каза им: Молете се да не паднете в изкушение.

41 И Той се отдели от тях колкото един хвърлей камък и като коленичи, се молеше, като казваше:

42 Отче, ако е волята Ти, отмени

Ме с тази чаша, но нека бъде не Моята воля, а Твоята.

43 И Му се яви ангел от небето и Го подкрепяше.

44 И като беше в мъчителна борба, молеше се по-усърдно; и потта Му стана като големи капки кръв, които капеха на земята.

45 И като стана от молитвата, дойде при учениците и ги намери заспали от скръб; и им каза:

46 Защо спите? Станете и се молете, за да не паднете в изкушение.

47 Докато им говореше, ето дойде едно множеството; и този, който се наричаше Юда, един от дванадесетте, вървеше пред тях; и се приближи до Исус, за да Го целуне.

48 А Исус го попита: Юда, с целувка ли предаваш Човешкия Син?

49 И тези, които бяха около Исус, като видяха какво ще стане, казаха: Господи, да ударим ли с нож?

50 И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо.

51 Но Исус отговори и каза: Спрете дотук. И се допря до ухото и го изпели.

52 А на дошлите против Него главни свещеници, началници на храмовата стража и на старейшините Исус каза: Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и тояги?

53 Когато бях всеки ден с вас в храма, не вдигнахте ръце против Мене. Но сега е вашият час и властта на тъмнината.

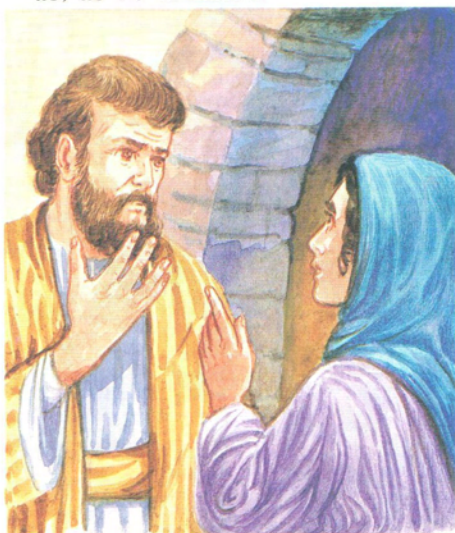

54 И като Го хванаха, поведоха Го и Го въведоха в къщата на първосвещеника. А Петър следваше отдалеч.

55 И когато накладоха огън сред двора и насядаха около него, и Петър седна между тях.

56 И една слугиня, като го видя седнал до огъня, вгледа се в него и каза: И този беше с Него.

57 А той се отрече, като каза: Жено, не Го познавам.

58 След малко друг го видя и рече: И ти си от тях. Но Петър каза: Човече, не съм.

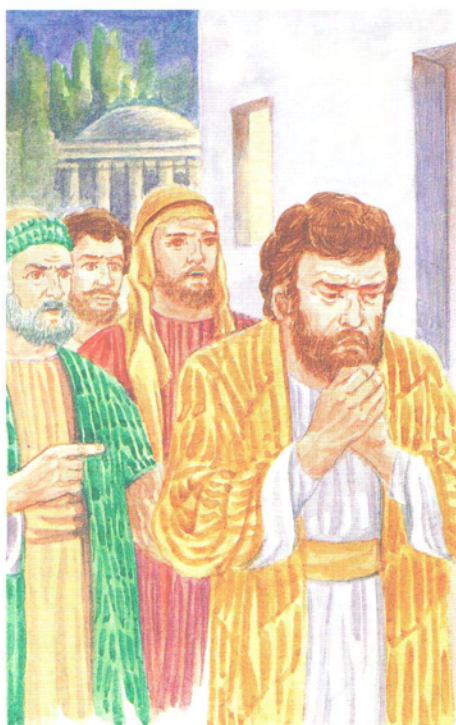

59 И като се мина около един час, друг някой настоятелно твърдеше: Наистина и този беше с Него, защото е галилеянин.

60 А Петър каза: Човече, не зная какво казваш. И веднага, докато още говореше, петелът пропя.

61 И Господ се обърна и погледна Петър. И Петър си спомни думата на Господа - как му беше казал: Преди петелът да пропее, ти три пъти ще се отречеш от Мен.

62 И като излезе вън, плака горко.

63 А мъжете, които държаха Исус, Го ругаеха и Го биеха.

64 и като Го закриваха (удряха Го по лицето и), Го питаха, казвайки: Познай! Кой Те удари?

65 И много други хули изговориха против Него.

66 А като се разсъмна, народните старейшини, главни свещеници и книжници се събраха и Го заведоха в Синедриона си и Му казаха:

67 Ако си Ти Христос, кажи ни. А Той рече: Ако ви кажа, няма да

повярвате;

68 и ако ви задам въпрос, няма да ми отговорите.

69 Но отсега нататък Човешкият Син ще седи отлясно на Божията сила.

70 И те всички казаха: Тогава Ти Божият Син ли си? А Той им рече: Вие казвате, защото Аз съм.

71 А те рекоха: Какво свидетелство ни трябва още? Защото ние сами чухме от устата Му.

23 Тогава цялото тяхно множество стана и Го заведе при Пилат.

2 И започнаха да Го обвиняват, казвайки: Намерихме Този, че развращава народа ни, забранява да се дава данък на кесаря, като казва за Себе Си, че е Христос, Цар.

3 А Пилат Го попита, като каза: Ти ли си Юдейският цар? А Той в отговор му каза: Ти казваш.

4 И Пилат рече на главните свещеници и на множествата: Аз не намирам никаква вина в Този човек.

5 А те още по-настойчиво казваха: Той вълнува народа, защото поучава по цяла Юдея, като е почнал от Галилея и е стигнал дотук.

6 А Пилат, като чу за Галилея, попита дали Човекът е галилеянин.

7 И като узна, че е от областта на Ирод, изпрати Го при Ирод, който през тези дни беше също в Ерусалим.

8 А Ирод, като видя Исус, много се зарадва, защото отдавна желаше да Го види, понеже беше слушал за Него; и се надяваше да види някое знамение от Него.

9 И Го запитваше с много думи; но Той нищо не му отговори.

10 А главните свещеници и книжниците стояха и Го обвиняваха яростно.

11 Но Ирод с войниците си, след като Го унизи и подигра, Го облече във великолепна дреха и Го изпрати обратно при Пилат.

12 В същия ден Ирод и Пилат се сприятелиха помежду си; защото преди враждуваха един против друг.

13 Тогава Пилат свика главните све-

шеници, началници на народа и им каза:

14 Доведохте ми този Човек като един, който развращава народа; но ето, аз Го разпитах пред вас и не намерих в този Човек никаква вина относно онова, в което Го обвинявате;

15 нито пък Ирод е намерил, защото Го е изпратил обратно до нас; и ето, Той не е сторил нищо, което заслужава смъртно наказание.

16 И така, като Го накажа, ще Го пусна.

17 (А той беше задължен да им пусне за празника по един затворник.)

18 Но те всички изкрещяха в един глас, казвайки: Махни Този и пусни ни Варава;

19 който беше хвърлен в тъмница за някаква размирица, станала в града, и за убийство.

20 И Пилат пак им извика, като желаше да пусне Исус.

21 А те крещяха, казвайки: Разпни Го! Разпни Го!

22 А той трети път им каза: Че какво зло е сторил Той? Аз не намирам в Него нищо, за което да заслужава смърт. Затова, след като Го накажа, ще Го пусна.

23 Но те настояваха със силни викове, като искаха да бъде разпнат; и техните викове надделяха.

24 И Пилат реши да бъде, както искат те;

25 и им пусна онзи, когото искаха, който за размирица и убийство бе хвърлен в тъмница; а Исус предаде на волята им.

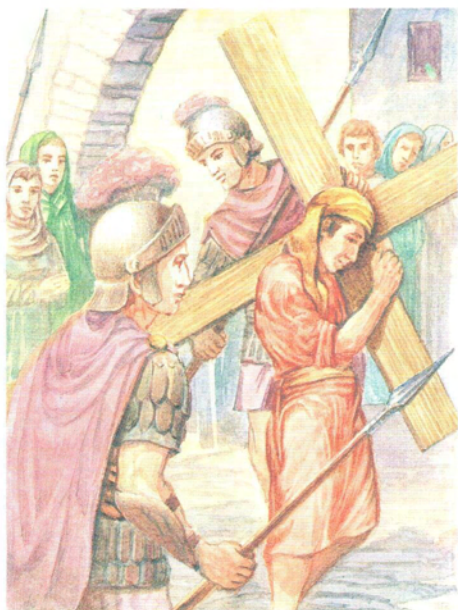
26 И когато Го поведоха, хванаха някого си Симон от Кирия, който се връщаше от нива, и сложиха на него кръста, за да го носи след Исус.

27 И Го следваше голямо множество от народ и жени, които плачеха за Него.

28 А Исус се обърна към тях и каза: Дъщери ерусалимски, не плачете за Мен, а плачете за себе си и за денята си;

29 защото, ето, идат дни, когато ще рекат: Блажени безплодните и утробите, които не са раждали, и гърдите, които не са кърмили.

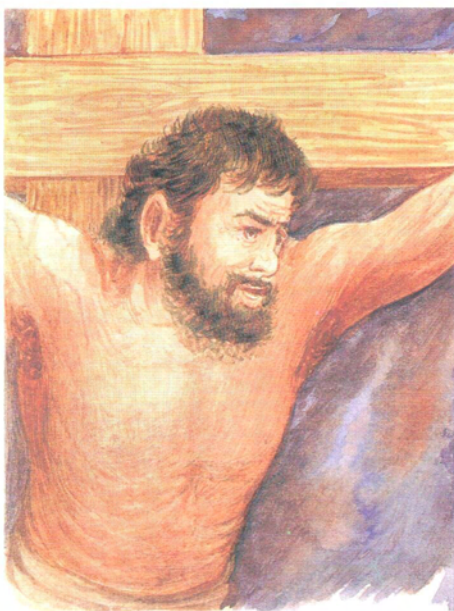
30 Тогава ще започнат да казват на планините: Паднете върху нас и на хълмовете: Покрийте ни!

- 31 Защото, ако правят това със су-
ровото дърво, какво ще правят със
сухото?
- 32 А с Него караха и други двама,
които бяха злодейци, за да ги
убият.
- 33 И когато стигнаха на мястото,
наречено Лобно, там разпнаха Него
и злодейците - единият от дясната
Му страна, а другия - от лявата.

- 34 А Исус каза: Отче, прости им, за-
щото не знаят какво правят. И раз-
делиха дрехите Му, като хвърлиха
жребий.
- 35 И народът стоеше и гледаше. За-
едно с тях Му се подиграваха и на-
чальниците, като казваха: Други е
избавил; нека избави Себе Си, ако
Той е Христос, Божият Избраник.
- 36 Също и войниците Му се подиг-
раваха, като се приближаваха и
Му поднасяха оцет и казваха:
- 37 Ако си Юдейски Цар, избави
Сам Себе Си.
- 38 И над Него имаше и надпис, на-
писан на гръцки, латински и ев-
рейски: Този е Юдейският Цар.
- 39 И един от увисналите злодейци
Го хулеше, казвайки: Ако си Ти
Христос, избави Себе Си и нас!

- 40 А другият в отговор го смърти,
като каза: Дори от Бога ли не се
боиш, ти, който си под същото
осъждение?
- 41 И ние справедливо сме осъдени,
защото получаваме заслуженото за
това, което сме вършили; а Този
не е направил нищо лошо.
- 42 И каза: (Господи) Исусе, спомни
си за мене, когато дойдеш в Царс-
твото Си.

- 43 А (Исус) му рече: Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в рай.
44 И беше вече около шестия час и тъмнина покриваше цялата земя до деветия час,
45 когато слънцето потъмня; и завесата на храма се раздра през средата.

46 И Исус извика със силен глас и каза: Отче, в Твоите ръце предавам духа Си. И като каза това, издъхна.

47 А стотникът, като видя станалото, прослави Бога, като каза: Наистина този Човек беше праведен.

48 И целите множества, които се бяха събрали на това зрелище, като видяха какво стана, се връщаха, като се биеха в гърди.

49 А всички Негови познати и жените, които Го бяха следвали от Галилея, стояха надалеч и гледаха това.

50 И ето, един човек на име Йосиф, който беше съветник, човек добър и праведен,

51 който не се беше съгласил с решението и делото им - от юдейския град Ариматей - който и сам очакваше Божието царство,

52 отиде при Пилат и поиска тялото на Исус.

53 И като го свали, обвини го с плащаница и Го положи в гроб, изсечен в скала, където никой още не беше полаган.

54 Това беше денят на приготвянето и съботата настъпваше.

55 А жените, които бяха дошли с Него от Галилея, вървяха отзад и

видяха гроба и как беше положено тялото Му.

56 И като се върнаха, приготвиха благоуханни масла и миро; и в съботата си почиваха според заповедта.

24 А в първия ден на седмицата, много рано сутринта, жените дойдоха на гроба, като носеха благоуханните масла, които бяха приготвили.

2 И намериха камъка отместен от гроба.

3 И като влязоха, не намериха тялото на Господ Исус.

4 И когато бяха в недоумение за това, ето, пред тях застанаха двама мъже с блестящи дрехи.

5 И като бяха обзети от страх и навели лицата си към земята, мъжете им казаха: Защо търсите живия между мъртвите?

6 Няма го тук, а възкръсна. Спомнете си какво ви говореше, когато беше още в Галилея,

7 като казваше, че Човешкият Син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни човещи, да бъде разпнат и на третия ден да възкръсне.

8 И те си спомниха думите Му.

9 И като се върнаха от гроба, известиха всичко това на единадесетте и на всички други.

10 Това бяха Мария Магдалена и Йоанна, и Мария, майката на Яков, и другите жени с тях, които казаха тези неща на апостолите.

11 А тези думи им се видяха като празни приказки и не им повярваха.

12 А Петър стана и изтича на гроба и като надникна, видя да лежат само саваните; и отиде у дома си, чудейки се за станалото.

13 И ето, в същия ден двама от тях отиваха в едно село на име Емаус, на шестдесет стадия далеч от Ерусалим.

14 И те се разговаряха помежду си за всичко онова, което беше станало.

15 И като се разговаряха и разсъждаваха, сам Исус се приближи и

- вървеше с тях;
- 16 но очите им бяха затворени, за да не Го познаят.
- 17 И рече им: Какви се тези думи, които разменяте помежду си, като пътувате? И те се спряха натъженни.
- 18 И един от тях на име Клеопа в отговор Му каза: Само Ти ли си пришълец в Ерусалим и не знаеш това, което стана там тези дни?
- 19 И ги попита: Кое? А те Му казаха: Това, което стана с Исус Назарянина, Който беше Пророк, силен в дело и в слово пред Бога и целия народ;
- 20 как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха.
- 21 А ние се надявахме, че Той е Онзи, който ще избави Израил. И освен всичко това, вече е третият ден, откакто стана това.
- 22 При това и някои жени измежду нас ни смаяха, които, като отишли рано сутринта на гроба
- 23 и не намерили тялото Му, дойдоха и казаха, че видели и видение на ангели, които казали, че Той бил жив.
- 24 И някои от онези, които бяха с нас, отидоха на гроба и намериха така, както рекоха жените; но Него не видели.
- 25 Тогава Той им каза: О, несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците!
- 26 Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в Своята слава?
- 27 И като започна от Мойсей и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките Писания.
- 28 И те се приближиха до селото, в което отиваха; а Той се държеше, като че отива по-надалеч.
- 29 Но те Го принуждаваха, като казваха: Остани с нас, защото е привечер и денят вече е превалил. И Той влезе да отседне с тях.
- 30 И когато седеше с тях на трапезата, взе хляба, благослови, разчупи и им го даде.
- 31 Тогава очите им се отвориха и Го познаха; но Той стана невидим за тях.

- 32 И те си казаха един на друг: Не гореше ли в нас сърцето ни, когато ни говореше по пътя и когато ни откриваше Писанията?
- 33 И в същия час станаха и се върнаха в Ерусалим, където намериха събрани единадесетте и тези, които бяха с тях,
- 34 да кажат: Господ наистина възкръснал и се явил на Симон.
- 35 А те разказаха за случилото се по пътя и как Го познаха, когато разчупваше хляба.
- 36 И когато говореха за това, сам Исус застана между тях и им каза: Мир вам!
- 37 А те се стреснаха и се уплашиха, като мислеха, че виждат дух.
- 38 И Той им каза: Защо се смущавате? И защо се пораждат такива мисли в сърцата ви?
- 39 Погледнете ръцете Ми и краката Ми - че Аз съм същият; попишайте Ме и вижте, защото духът няма плът и кости, както виждате, че Аз имам.
- 40 И като рече това, показа им ръцете и краката Си.
- 41 Но понеже те от радост още не вярваха и се чудеха, Той каза:

Имате ли тук нещо за ядене?
 42 И дадоха Му парче печена риба
 (и парче медена пита).
 43 И взе и яде пред тях.
 44 И им каза: Тези са думите, които
 ви говорих, когато бях още с вас,
 че трябва да се изпълни всичко,
 което е писано за Мене в Мойсее-
 вия закон, в пророците и в Псал-
 мите.
 45 Тогава им отвори ума, за да раз-
 берат Писанията.
 46 И им каза: Така е писано - че
 Христос трябва да пострада и да
 възкръсне от мъртвите на третия
 ден,
 47 и че трябва да се проповядва по-
 каание и прощение на греховете в

Негово име на всички народи, като
 се започне от Ерусалим.
 48 Вие сте свидетели на това.
 49 И ето, Аз изпращам върху вас
 обещанието на Отца Ми; а вие
 стойте в града (Ерусалим), докато
 се облечете със сила отгоре.
 50 И ги заведе до едно място срещу
 Витания; и вдигна ръцете Си и ги
 благослови.
 51 И като ги благославяше, отдели
 се от тях и се възнесе на небето.
 52 И те Му се поклониха и се вър-
 наха в Ерусалим с голяма радост;
 53 и бяха постоянно в храма, като
 (хвалеха и) благославяха Бога.
 (Амин).

Bulgar

18313

Evangelium nach Lukas mit Bildern